

บทที่ 12

การประกันสังคม

เนื้อหา

- ความหมายและสาระสำคัญของการประกันสังคม
- หลักการสำคัญของการประกันสังคม
- ลักษณะการดำเนินงาน
- ประโยชน์ของการประกันสังคม
- ประเภทของการประกันสังคม
- ประวัติความเป็นมาของ การประกันสังคม
- การประกันสังคมในประเทศไทย
- ข้อบังคับของ การประกันสังคม
- สรุปบางประเด็นของพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2537

สาระสำคัญ

- การประกันสังคม หมายถึง การประกันที่รัฐบาลจัดขึ้นเป็นระบบ เป็นลักษณะ บังคับเพื่อศูนย์รวมคนงาน และผู้มีรายได้ต่างๆ เข้ามา ไว้วางงาน อุบัติเหตุ เจ็บไข้ ได้ป่วย คลอดบุตร ชราภาพ และทุพพลภาพ เป็นต้น โดยจ่ายบรรเทาเป็นเงินที่เรียกว่าผลประโยชน์ทดแทน โดยได้รับมาจาก 3 ฝ่าย คือ นายห้าง ถูกห้าง และรัฐบาล
- หลักการสำคัญของการประกันสังคม เพื่อศูนย์รวมประชาชนให้สามารถช่วยเหลือ ตนเองได้ โดยใช้หลักการเฉลี่ยสูง เฉลี่ยต่ำ ใจกลาง ของผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่าง กันตามฐานะและรายได้ แต่ได้รับบริการเท่าเทียมกัน และในกรณีที่ไม่ได้รับประโยชน์ทดแทนก็ไม่มี การศึกษาและสนับสนุน ซึ่งเป็นการกระจายรายได้ในสังคมที่เป็นธรรม
- การประกันสังคมมีประโยชน์หลายอย่าง เช่น ช่วยศูนย์รวมผู้มีรายได้ประจำแบ่ง เอาภาระรัฐบาลทางด้านสวัสดิการ ช่วยระดมเงินออม สามารถช่วยเพิ่มผลผลิตทางเศรษฐกิจ ป้องกัน ปัญหาอาชญากรรม และทำให้เกิดความมั่นคงแก่ประเทศไทย
- ประเภทของการประกันสังคมที่ประเทศไทยคือ จัดให้มีขึ้น เนื่องจากการเข้ามาร่วม การ คลอดบุตร อุบัติเหตุหรือโรคอันเกิดจากภาระการทำงาน พิการ ทุพพลภาพ ชราภาพ นรรภภาพ การว่างงาน และการสังเคราะห์ครอบครัว

5. การประกันสังคม เกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศไทยยุรัตน์ อาทัยเหตุการณ์ทางสังคม การขาดดุลการค้า และการแทรกแซงทางการเมือง ทำให้เจ้าชายบิสมาร์ค ได้นำระบบการประกันสังคม มาใช้เพื่อช่วยเหลือความเดือดร้อนของประชาชน

6. การประกันสังคมในประเทศไทย ได้มีแนวคิดเริ่มต้นแต่ปี พ.ศ. 2495 ได้มีการ เสนอพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการประกันสังคม พ.ศ. 2497 แต่ก็ยังไม่ได้มีการบังคับใช้ และได้มีการ เสนอว่าจะอิกหายครั้ง แต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จจนกระทั่งมีพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และ ประกาศใช้ ซึ่งถือว่าเป็นพระราชบัญญัติประกันสังคม ฉบับแรก ที่มีการประกาศใช้บังคับและได้มีการ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2537

7. ข้อบังคับข้อของ การประกันสังคมในการจะเกิดแต่ละครั้ง นักศึกษาในเรื่อง นโยบายของรัฐบาล ความรู้สึกนึกคิดของประชาชน ความไม่เข้าใจในหลักการประกันสังคม

อุดประสรงค์

หลังจากศึกษาเรื่องราวนานนี้แล้ว นักศึกษาจะสามารถ

1. อธิบายความหมาย สาระสำคัญ และหลักการสำคัญของการประกันสังคมได้
2. กล่าวถึงประโยชน์ของการประกันสังคมได้
3. อธิบายถึงแบบของการประกันสังคมได้
4. อธิบายถึงความเป็นมาของการประกันสังคมได้
5. กล่าวถึงความเป็นมาของการประกันสังคมในประเทศไทย
6. ชี้ให้เห็นถึงข้อขัดข้องของการประกันสังคม
7. อธิบายประเด็นสำคัญของพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

1. คำนำ

การประกันสังคม เป็นความพยายามของสังคมที่จะปกป้องมนต์ริคในสังคมซึ่งอ่อนแอกว่า และไม่สามารถช่วยคนเองให้พ้นภัยพิบัติในชีวิต เช่น ความเจ็บป่วย ความพิการ ความตายของหัวหน้าครอบครัว การคลอดบุตร และการว่างงาน ซึ่งภัยพิบัติดังกล่าวมนต์ริคในสังคมไม่อาจแก้ไขได้ เพราะประชากรส่วนใหญ่ยากจน ไม่มีเงินเพียงพอใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย และถ้าหัวหน้าครอบครัวเจ็บป่วยนั้นหมายถึงรายได้ของครอบครัวลดลง ซึ่งทำให้การทางด้านการเงินทรุดหนักลงไปอีก ในบางครั้งครอบครัวมีความจำเป็น จะต้องหาทางยื้อนี้มีสินจากนายกวนในท้องถิ่น ซึ่งคิดดอกเบี้ยสูง เป็นผลให้เศรษฐกิจในครอบครัวตกต่ำลงทุกที่ และอาจเป็นการยากที่จะทำให้หุคพื้นออกมากจากสภาพความเป็นหนี้สินดังกล่าว ดังนั้นรัฐบาลจึงควรเข้ามาดูแลด้วยการ จึงอาจกล่าวได้ว่า การประกันสังคมเป็นการประกันด้วยรัฐบาลเป็นผู้ดำเนินการหรือเข้าไปควบคุมดูแลวิธีการทำงานเป็นอย่างประชานในด้านต่าง ๆ เช่น การว่างงาน การเจ็บป่วย การชราภาพ เป็นต้น โดยทั่วไปการประกันสังคมจะเป็นการบังคับ เพื่อให้ครอบครุณประชาชนทุกคน หรือถ้าหากถูกใจหนึ่งเพื่อที่จะทำให้สามารถบังคับใช้กับผู้มีอัตราเสี่ยงต่าง ๆ และผู้มีรายได้สูงขึ้น

การที่จะทำให้ระบบประกันสังคมในประเทศไทยมีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้ที่ต้องใช้ประโยชน์จากระบบประกันสังคม เคารพและปฏิบัติตามอย่างพร้อมเพรียงได้ดีนั้น ก็คือการที่รัฐบาลจะต้องมีความตั้งใจที่จะให้เกี่ยวข้องกับการใช้กฎหมายประกันสังคมจำเป็นต้องได้รับความตุ้มครองด้านประกันสังคมอย่างรับค่านิยมและเชื่อถือได้ คือ ผู้ใช้แรงงานทั้งหลาย โดยเฉพาะฝ่ายลูกจ้าง ดังนั้น กฎหมายประกันสังคมของรัฐจะย้ำนาญประโยชน์ และตุ้มครองลูกจ้างให้ได้รับความเป็นธรรมจากการทำงานให้กับนายจ้าง ได้มากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลไปถึงความมีสติภาพ และความมั่นคงของประเทศไทยในทางเศรษฐกิจและการเมือง

2. ความหมายของการประกันทางสังคม

2.1 นายราศี พ. เอช. แบลนชาร์ค บรรณาธิการฝ่ายบรรณาสารประกันภัย ของบริษัท เมืองกรุงวิชิตบุค จำกัด แห่งนิวยอร์กและลอนดอน ได้ให้ความหมายไว้ว่า

การประกันสังคม คือ การประกันในแบบต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้อัดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะวางแผนให้ประกันให้ประชาชนมีความมั่นคงทางสังคม ซึ่งอาจเป็นวิธีบังคับการประกันตนโดยการบริหารงานของรัฐ หรือการให้ความสนับสนุนองค์กรสาธารณะที่เป็นเอกเทศ ให้ดำเนินการด้วยวิธีมั่นคง เพื่อความกุ้นกรองทางสุขภาพ การดูแลชุมชนในยามว่างงาน หรือการชราภาพ และสู่อยู่ในความอุปถัมภ์ ตลอดจนการขยายช่องทางของความกุ้นกรอง ด้วยวิธีการบังคับการประกันตนในภัยพิบัติ อันอาจเกิดขึ้นจากภัยธรรมชาติ การสงคราม การประกันพืชผล

2.2 นายดับบลิว. อาร์. วิลเดียนสัน ที่ปรึกษาทางคอมพิวเตอร์ประจำกabinett ของฝ่ายการบริการงานประจำกับสังคม แห่งสหรัฐอเมริกา ได้ให้ความหมายไว้ว่า การประจำกับสังคม คือ การจัดงบประมาณแผนใหม่ทางสังคม

3. สาระสำคัญของการประจำกับสังคม

การประจำกับสังคมมีสาระสำคัญดังนี้

3.1 รัฐเป็นผู้ดำเนินการ (Monopolistic Carrier) การประจำกับสังคมในแต่ละประเทศนั้น รัฐเป็นผู้ดำเนินงานเองทั้งสิ้น ซึ่งแตกต่างไปจากการประจำกับชีวิต หรือการประจำกับภัย ที่ดำเนินงานโดยเอกชน (John H. Richardson 1960, 15-26)

3.2 มีอัตลักษณ์เป็นการบังคับ (Compulsion) คือ รัฐจะต้องตรากฎหมายประจำกับสังคมขึ้น เพื่อประกาศให้บังคับให้มีการประจำกับสังคมในประเทศไทยเดียวกัน (Donimico Gagliardo 1955, 16)

3.3 การส่งเงินสมทบทุน (Contribution) โดยมีผู้มีส่วนได้เสียซึ่งทั้ง 3 ฝ่าย คือ ถูกจ้างนายช่าง และรับบำนาญ จะต้องออกเงินสมทบทุนเพื่อเป็นเงินกองทุนประจำกับสังคมที่จะนำไปใช้จ่าย ในการดำเนินงานและใช้จ่ายในรูปแบบประழิชันท์ก็แทนแก่ผู้ประจำ (International Labour Office 1954, 1)

3.4 ผู้ถืออยู่ในข่ายประจำ (Insured Person) โดยทั่วไปแล้ว ได้แก่ พวกรากที่งานรับช่าง ส่วนผู้ที่ไม่ต้องอยู่ในข่ายประจำนั้น ได้แก่ พวกรากที่งานบ้าน ข้าราชการ และผู้ทำงานในองค์กรราชการ สาธารณสุข รับบำนาญอาจจะให้พวกรื้นเข้าประจำกับสังคมก็ได้ แต่จะต้องเป็นการประจำกับสังคมแบบสมัครใจ มิใช่การบังคับ

3.5 ผู้ประจำตนจะได้รับผลประโยชน์ทดแทน ต่อมื่อตอนได้ชำระเงินสมทบทุนตามเงื่อนไขที่กฎหมายได้ระบุไว้ การส่งเบี้ยประจำนี้ หมายความรวมถึงเบี้ยประจำของฝ่ายถูกจ้าง นายช่าง และรับบำนาญอีกด้วย

3.6 เงินเบี้ยประจำที่ฝ่ายนายช่าง ถูกจ้าง และรับบำนาญ ที่ส่งเข้ามาสมทบทุนนี้เรียกว่า “เงินกองทุนประจำกับสังคม” เงินกองทุนประจำกับสังคมจะนำไปใช้ในการผ่อนผ่อนได้ นองจากจ่ายจ่ายไปในรูปประழิชันท์ก็แทน และการบริหาร ในทางปฏิบัติ ส่วนมากกับนำเงินสมทบทุนนี้ไปสวัสดิภาพประจำชีวันให้แก่กองทุนประจำกับสังคมเพื่อเป็นเครื่องการซื้อพันธบัตรของรัฐบาล

3.7 การกำหนดอัตราประจำชีวันที่จะจ่ายให้แก่ผู้ประจำนั้น มักจะถูกกำหนดไว้ในกฎหมาย อัตราคงคลาวน์ จะคำนวณจากเงินสมทบทุนที่ส่งและระยะเวลาที่ส่งเงินสมทบทุนของผู้ประจำ เป็นหลัก อย่างไรก็ตามการกำหนดอัตราเงินผลประโยชน์ประจำชีวันที่ต่ำและขั้นสูงที่จะจะจ่ายให้นั้น มักจะระบุไว้ในกฎหมาย โดยชัดแจ้ง โดยมิได้คำนึงถึงจำนวนเงินที่ส่งสมทบทุนมาแล้วแต่ประจำการใด

3.8 ประจำชีวันก็ทดแทนจะจ่ายให้แก่ผู้ประจำตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในกฎหมาย ก่อร่างอีกนัยหนึ่ง ประจำชีวันก็ทดแทนที่จะจ่ายให้แก่ผู้ประจำนั้น จะต้องเป็นไปตามประเภทของการศุภครอง

การสื่อสารที่กู้ภูมิภาคได้กำหนดไว้ ประเภทของการสื่อสารนี้จะมากันน้อยเพียงใดนั้น ศุลกากรแต่ละประเทศ
และทางเดือกปฏิบัติของแต่ละประเทศ

4. หลักการสำคัญของการประกันสังคม

การประกันสังคมมีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

4.1 เป็นการให้ความคุ้มครองประชาชน การให้ความคุ้มครองช่วยเหลือเพื่อให้สูง
ประกันตนสามารถช่วยตนเองได้ เมื่อวันเดียวจะต้องประสบกับความเจ็บป่วย การเข็บป่วยเรื้อรัง การ
พิการทุพพลภาพ การขาดงาน หรือการว่างงาน ซึ่งเป็นลักษณะการป้องกันการสื่อสารทางสังคม และ
ทดแทนความเสียหายจากการสื่อสารในสังคม (มาตรา คุณสมบัติ 2518, 24-25) โดยจะให้ความช่วยเหลือหรือ
จ่ายเป็นประจำโดยแทนในรูปของดัวเงิน ถึงของ หรือบริการ

4.2 เป็นการกระจายรายได้ในสังคมที่เป็นธรรม สื่อสารสำคัญประการหนึ่งของ
การประกันสังคม คือ รัฐบาล และนายจ้าง ช่วยออกเงินสมทบทุนหนึ่งด้วย ไม่ใช่เป็นการแบ่งปัน
ประกันตนเท่านั้น โดยมีนายจ้าง ถูกจ้าง จำนวนมากถูกบังคับให้มาร่วมกันเฉลี่ยภัย เฉลี่ยสุข เฉลี่ยทุกๆ
ด้วยกัน เม็ดเงินจะไม่ได้รับประโยชน์ในขณะนี้ หรือตายไปแล้ว กองทุนที่ซึ่งคงอยู่ กันอื่นในสังคม
ย่อมได้ประโยชน์จากกองทุนนี้ และการสำคัญการช่วยเหลือคุ้มครองแก่ผู้ประกันตนจะเป็นการช่วย
รักษาอนามัยที่สุด โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเอง และมีหลักเกณฑ์ยกเว้นให้น้อยที่สุด

4.3 เป็นการให้ประชาชนได้ช่วยตนเองด้วยการอุดหนุนและเข้าชมเพื่อช่วยรวม
หลักการเฉลี่ยสุข เฉลี่ยทุกๆ เฉลี่ยภัย ของผู้มีฐานะเศรษฐกิจ สังคมต่างกันของ การประกันสังคม ทำให้สูง
ประกันตนทุกคนต้องร่วมกันเสียสละออกเงินสมทบทุนก่อตั้งตามส่วนแบ่งเงินรายได้ประจำ อัน
เป็นลักษณะของการอุดหนุนที่ร่วมทั้งนายจ้าง ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบทุกคน ได้มีโอกาสช่วยเหลือสุกจ้าง
ของตนและช่วยเหลือบุตรคลาน อโดยใช้กองทุนก่อตั้งช่วยปำนักความเดือดร้อน อันเป็นการหมุนเวียนชีวิต
ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ และการเสียสละเพื่อประโยชน์สุกส่วนรวม

4.4 สู้ประกันตน จะได้รับบริการเหมือนกัน ผู้บริการจะได้รับบริการทางการ
แพทย์ในมาตรฐานเดียวกัน ตามความจำเป็นเหมาะสมของโรคภัยที่แต่ละคน ได้รับสมองเหมือนกันหมด
โดยไม่มีระดับชนชั้นเข้ามายกเว้น ไม่ว่าจะเป็นเพียงกรรมการ คุณงานธรรมชาติ หรือบุคคลที่มีตำแหน่ง
ระดับสูงเพียงใด ถึงแม้จะเข้ามายังสมทบทุนประกันสังคมในอัตราที่แตกต่างกันก็ตาม โดยมีคณะกรรมการ
ทางการแพทย์และคณะกรรมการประกันสังคมเป็นผู้กำหนดและควบคุมการรักษาพยาบาลตามที่คณะกรรมการ
ให้กับสถานพยาบาลต่าง ๆ ในเครือโรงพยาบาลประกันสังคม (ยกเว้นจำนวนเงินทดแทนการบาดเจ็บได้ที่สูง
ประกันตนแต่ละคน จะได้รับมากน้อยเท่าไรนั้นจะขึ้นอยู่กับอัตราอัตราเบี้ยประชานค่าใช้จ่ายเดือนแต่
ละคน)

4.5 อัตราเงินสนับสนุนจ่ายตามฐานะของรายได้ของแต่ละคน การเก็บเงินสนับสนุนเข้ากองทุนประกันสังคม ไม่ใช้วิธีเก็บในอัตราเท่ากันทุกคน เมื่อมีคนกับอัตราค่าบำรุงของสมาคมต่าง ๆ เช่น กัน มีเงินเดือน 4,000 บาท กับคนมีเงินเดือน 15,000 บาท ก็เสียค่าบำรุงในอัตราเดียวกัน แต่ระดับประกันสังคมจะใช้วิธีการgradeรายได้ โดยให้ผู้มีรายได้น้อยรับภาระจ่ายเงินสนับสนุนน้อย และผู้มีรายได้สูงจะเข้ามารับภาระจ่ายเงินสนับสนุนมาก โดยจ่ายเงินสนับสนุน ตามอัตราเรือยละเอียดของรายได้ หรือการจ่ายตามชั้นของรายได้ที่มีความแตกต่างกัน

4.6 ไม่มีการคืนเงินสนับสนุน แม้ไม่รับประโยชน์ทุกແคน ถ้าห้างที่อยู่ในบังคับของกฎการประกันสังคม เมื่อจ่ายเงินสนับสนุนแล้ว จะไม่มีสิทธิ์ได้รับเงินคืนทั้งสิ้น (ยกเว้นกรณีถูกหักเงินสนับสนุนเกินกำหนด) แม้ไม่ประสบเคราะห์ภัย หรือกรณีใดก็ตาม กฎหมายให้สิทธิในการขอรับประโยชน์ทุกແคน แม้ว่าจะสิ้นสภาพการเป็นถูกห้างขององค์กรงานไปแล้ว หรือไม่ใช้สิทธิประโยชน์ทุกແคนทั้งที่ตนเองนิสิทธิอยู่

5. สักษะการดำเนินงาน

ระบบการประกันสังคมโดยส่วนใหญ่ จะมีสักษะการดำเนินงานดังต่อไปนี้

5.1 เป็นโครงสร้างบริการทางสังคมของรัฐบริหารงานโดยหน่วยราชการหรือองค์กรของรัฐ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเป็นส่วนใหญ่ มิใช่เพื่อการค้าหรือการหากำไร

5.2 มีกฎหมายซึ่งบังคับให้ผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่ ดังเชิงประกันกับกองทุนประกันสังคม ในบางกรณีอาจมีการข้อบังคับให้ผู้ไม่อยู่ในชั้นห้องคัน สมควรไขเข้าร่วมกับกองทุนด้วยก็ได้

5.3 ผู้เข้าร่วมการประกันสังคมนี้ ได้แก่ ลูกช้าง ประชาชนผู้ประกอบอาชีวิชชาติ แรงงาน เกษตรกร ชาวประมง เป็นต้น

5.4 การจัดการประกันสังคมจะทำควบคุมทุกประการหรือจะดำเนินการเป็นบางประภาก็ได้ โดยขึ้นอยู่กับความสามารถ ความพร้อมในการบริหารและทรัพยากรที่จะดำเนินการ

5.5 การจ่ายเงินสนับสนุน การศุภครองบางประเทศ นายช้างเป็นผู้ออกเพียงฝ่ายเดียว เช่น กรณีอันตรายจากการทำงาน แต่โดยทั่วไปแล้วนายห้างกับลูกช้างเป็นผู้จ่ายเงินสนับสนุน และในบางประเทศครรภูมาตเข้ามาร่วมในการจ่ายเงินสนับสนุนให้ด้วย ทั้งนี้รัฐบาลเป็นผู้บริหารงานกองทุนประกันสังคม (Social Insurance Fund) เพื่อให้มีเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับผู้ประกันตนในประโยชน์ทุกແคนต่าง ๆ

5.6 ผู้ประกันตนจะได้รับประโยชน์ทุกແคนกันศึก ตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด ซึ่งจะได้แก่ เงินจ่ายทุกແคนรายได้ระหว่างเข็บป่วย และเงินทุกແคนเด็กชีพ สิ่งของ และบริการต่าง ๆ เช่น บริการทางการแพทย์ การรักษาพยาบาลตามประเภทของการประกัน

6. ประโยชน์ของการประกันสังคม

6.1 การประกันสังคมเป็นวิธีการที่จะสร้างหลักประกันอันมั่นคง ในการดำรงชีวิตให้แก่ประชาชนทั้งในด้านการศุภครองเงินรายได้ประจำ ไม่ให้ขาดตอนหรือต้องสูญเสียไปและในด้านการชรคปีดี เป้าหมายเดือครองทุกข์ยาก อันเนื่องมาจากการเข้มป่วย การคحطดบุตร อุบัติเหตุ หรือโรคอันเกิดจากภาระทำงาน การพิการทุพพลภาพ การชราภาพ การว่างงาน การมรณะกรรมของหัวหน้าครอบครัว และการมีครอบครัวใหญ่มีภาระค่าใช้จ่ายมาก การประกันสังคมจึงเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า มีหลักการดีและมีคุณประโยชน์แก่ประชาชนเป็นอย่างยิ่ง

6.2 การประกันสังคมเป็นโครงการทางสังคม เพื่อที่จะช่วยแบ่งเบาภาระในการหดหดสวัสดิการ การจัดคนบริการทางการแพทย์ และการช่วยเหลือสังเคราะห์อื่น ๆ ที่รัฐบาลมีหน้าที่จะต้องหดให้แก่ประชาชนเองได้เป็นอย่างมาก เพราะสำพังเพียงแต่จะอาศัยเงินงบประมาณแผ่นดินมาดำเนินการอย่างเดียวแล้ว ย่อมไม่สามารถจะกระทำได้กว้างขวางและทั่วถึงกัน จึงจำเป็นจะต้องอาศัยโครงการที่สามารถจะช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาลเข้ามาย่วย กล่าวคือ ในระบบประกันสังคมนี้ มีหลักการสำคัญอยู่ที่การจัดตั้งกองทุนกลาง หรือกองทุนประกันสังคมขึ้นดำเนินการ โดยให้ถูกจ้างและนายจ้างร่วมกันออกเงินสมทบทุกคนตั้งก่อตัว ตามส่วนแห่งเงินรายได้ รัฐบาลคงมีหน้าที่ให้ความสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลในทางการเงินแต่เพียงบางส่วนและในด้านการบริหารงานเท่านั้น จึงเท่ากับรัฐบาลสามารถจะปลดปล่อยภาระในเรื่องดังกล่าวลงไป ได้ในน้อยกว่า 2 ใน 3 ส่วน ของภาระที่ต้องรับอยู่ในปัจจุบัน

6.3 การประกันสังคมก่อให้เกิดการประทัยคหบดีอ่อนทรัพย์ในสังคม ซึ่งการประทัยคหบดีอ่อนทรัพย์ตามระบบประกันสังคมนี้ นอกจากจะก่อให้เกิดผลดีในด้านส่วนตัวของสมาชิกผู้ประกันตนแล้ว ยังจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติ ในด้านการระดมทุน ซึ่ง ดร. ใจเขต เอส. ฤทธิ์ อศติที่ปรึกษาของสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ได้เสนอไว้อย่างชัดเจนในเรื่อง “การเพิ่มรายได้ของประชาชน” มีความตอนหนึ่งว่า “บรรดาการลงทุนต้องมีผลมากจากการออม ขณะนี้ การระดมทุนจึงมีผลอันสำคัญยิ่งจากการออมของเอกชน บริษัท ห้าง การประกอบการค้า ๆ” และว่า “โครงการประกันสังคมควรจะได้รับการสนับสนุน ให้เป็นแหล่งออมทรัพย์ของบุคคลทางหนึ่ง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการระดมทุน”

ในระบบประกันสังคม การเก็บเงินสมทบทุกคนเป็นภาระของประชาชนที่ต้องแบ่งเป็นการออมและนำฝากไว้ เมื่อมีผู้ฝากมาก ๆ ราย ก็จะมีเงินทุนเป็นจำนวนมาก เพราะสมาชิกผู้ประกันตน ไม่ได้เป็นบุคคลที่ต้องรับประโยชน์ทดแทนในประเภทต่าง ๆ พร้อมกัน ขณะนี้ เงินที่ยังไม่มีความจำเป็นจะต้องใช้จ่าย อาจนำไปเป็นผลประโยชน์ให้กับครอบครัวในขอบเขตของกฎหมายได้ เช่น ซื้อพัณฑ์ครัว เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจในด้านการส่งเสริมและการขยายกิจการอุตสาหกรรม ซื้อพัณฑ์ครัวเพื่อการพัฒนาสังคมในด้านการสร้างอาคารสังเคราะห์ ฯลฯ เป็นต้น

6.4 การประกันสังคมก่อให้เกิดผลอิตภาพเพิ่มในระบบเศรษฐกิจ เหตุการณ์การประกันสังคมเป็นโครงการที่ปลดปล่อยความเดือดร้อนด่าง ๆ เป็นหลักประกันอันมั่นคงในการดำเนินชีวิตดังที่กล่าวไว้ในข้อ 6.1 ดังนั้น เมื่อประชาชนไม่มีความกังวลในเรื่องเหตุการณ์แล้ว ด่างคนด่างกันก็จะตั้งหน้าประกันอาชีพของตนด้วยความเข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นผลให้มีความก้าวหน้าในการงาน และมีตำแหน่งหน้าที่การงานศึกษา หรือมีรายได้สูงขึ้น โดยสำคัญ ซึ่งเท่ากับเป็นการยกระดับค่าครองชีพของประชาชนไปด้วยในตัว นอกจากนี้ยังจะส่งผลไปถึงกิจกรรมทางการค้า ให้สามารถเพิ่มทุนผลผลิตและคุณภาพยิ่งขึ้น และเป็นผลต่อท่อนถึงสังคม และประเทศไทยให้สามารถพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมได้รวดเร็ว ตามความคาดหมายของรัฐบาลอีกด้วย

6.5 การประกันสังคมมีส่วนช่วยป้องกันภัยประเทศก่ออาชญากรรมได้เป็นอย่างดี การรณรงค์ในสังคมมีความมั่นคง โอกาสที่จะประกอบอาชญากรรมจะลดลง ในการประชุมพิจารณาวางแผนป้องกันอาชญากรรมในระยะหลัง ของคณะกรรมการศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยราชการต่าง ๆ อาทิ ผู้แทนสถาพาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกรมประชาสงเคราะห์ฯ ฯลฯ มีความคิดเห็นว่า งานประกันการสังคมมีส่วนช่วยป้องกันการประกอบอาชญากรรมและมีผลให้สนับสนุนการดำเนินการประกันสังคมซึ่งในประเทศไทย ทั้งนี้ เพราะว่า ปัจจุบันการดำเนินงานในด้านการสงเคราะห์กรรมกรว่างงาน คนงานเงินป่วยทุพพลภาพ และอื่น ๆ ยังขาดหลักประกันที่แน่นอน

6.6 ระบบประกันสังคมเป็นมาตรการอย่างหนึ่งที่รัฐบาลพึงใช้ในการรักษาและป้องกันความมั่นคงของประเทศไทย ให้พ้นจากการบ่อนทำลายของลักษณะเมือง ฝ่ายตรงข้ามกับระบบของชาติปักษ์ โดยที่ลักษณะดังกล่าวนั้น ได้พยายามใช้วิธีแทรกซึมและก่อความให้เกิดความไม่พอใจและความไม่สงบขึ้นในหมู่คนงานและผู้มีรายได้น้อยทั่ว ๆ ไป แต่เมื่อระบบประกันสังคมมีเป้าหมายในอันที่จะสร้างหลักประกันอันมั่นคง ในการดำเนินชีพของประชาชนให้มีความมาตรฐาน และมีความพอใช้สภาพความเป็นอยู่ของแต่ละบุคคลตามควรแก้ อัตลักษณ์ ย่อมนับได้ว่าการประกันสังคมเป็นวิธีการป้องกัน และต่อต้านลักษณะเมืองที่เป็นศัตรูบ่อนทำลายความมั่นคงของประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. ประเภทของการประกันสังคม การประกันสังคมในปัจจุบันได้กำหนดไว้ 8 ประเภท คือ

7.1 การประกันการเจ็บป่วย (Sickness Insurance) เป็นการให้ความคุ้มครองผู้ประกันตน เกี่ยวกับการเจ็บป่วยด้วยโรคต่าง ๆ และการบาดเจ็บโดยสามัญธรรมดा หรือการเจ็บป่วยของงาน โดยถือหลักว่า คนเราเมื่อมีการเจ็บป่วย ย่อมไม่สามารถประกอบอาชีพได้ อาจต้องว่างงาน หรืออาจเป็นเหตุให้ไม่มีงานทำต่อไป จึงมีหลักการให้ความคุ้มครอง 2 ทาง คือให้ความคุ้มครองในเรื่องเงินรายได้ที่ต้องจังจก เพื่อการว่างงานในระหว่างเจ็บป่วย โดยที่ยังให้เป็นเงินชดเชยค่าใช้จ่าย และบริการทางการแพทย์ให้ความคุ้มครอง เป็นรวมทั้งการส่งเสริมสุขภาพอนามัยและการป้องกันโรค

7.2 การประกันการคลอดบุตร (Maternity Insurance) เป็นการให้ความคุ้มครองรายได้ที่ด้องสูญเสียไป และค่าใช้จ่าย อันเนื่องมาจากการคลอดบุตร โดยเริ่มตั้งแต่การตั้งครรภ์และจ่ายประโยชน์ทดแทน ได้แก่ การบริการทางการแพทย์ และเงินทดแทนค่าใช้จ่ายเป็นเงินทดแทนค่าใช้จ่ายในช่วงหยุดงานก่อนคลอดและหลังคลอด

7.3 การประกันอุบัติเหตุและโรคอันเกิดจาก การทำงาน (Employment Injury Insurance) เป็นตักษณ์ที่ฝ่ายนายจ้างเป็นผู้รับผิดชอบจ่ายค่าทดแทนความเสียหายให้แก่ลูกจ้างเกี่ยวกับการประสบอุบัติเหตุ หรือเจ็บป่วยด้วยโรคอันเกิดจาก การทำงาน ตามกฎหมายที่เรียกว่า “กฎหมายค่าทดแทน” (Workmen's Compensation Act) โดยที่ค่าทดแทนเป็นส่วนหนึ่งของการผลิต อันเป็นไปตามหลักแห่งภัยพิบัติ อันเกิดจาก การทำงาน (Principle of Occupational Risk) การจ่ายประโยชน์ทดแทน ได้แก่ บริการทางการแพทย์ เงินทดแทนค่าใช้จ่าย เงินชดเชยความพิการ ทุพพลภาพ รวมถึงค่าใช้จ่ายในการพื้นฟูสมรรถภาพ

7.4 การประกันการพิการ ทุพพลภาพ (Invalidity Insurance) มีส่วนสนับสนุนรักษาการประกันการเจ็บป่วย และการชราภาพ เพราะการเจ็บป่วยและอุบัติเหตุมักจะส่งผลกระทบให้ผู้ประกันตนไม่สามารถประกอบอาชีพได้ จึงต้องควรจะได้รับเยียวยาชิพไปจนกว่าถึงเกณฑ์ที่จะเบิกสินไปรับบำนาญชราภาพแทน หลักการจ่ายประโยชน์ทดแทน ได้แก่ บริการทางการแพทย์ เงินทดแทนค่าใช้จ่าย เงินทดแทนรายได้ในช่วงหยุดงานเพื่อการรักษาพยาบาล เงินเบี้ยชราภาพ หรือบำนาญพิการ ทุพพลภาพจะจ่ายให้ผู้ประกันตนที่พิการทุพพลภาพถาวรสั่งแต่ 2 ใน 3 หรือร้อยละ 67 ของสมรรถภาพเดิม และความช่วยเหลือในด้านอื่น ๆ

7.5 การประกันชราภาพ (Old-Age Insurance) มีหลักการที่จะให้บุคคลที่ยังอยู่ในวัยหุ่นสาว และประกอบอาชีพมีรายได้เดียงด้วอง รวมกันจะสามารถจ่ายให้บังส่วนไว้กำหนดระยะเวลาหนึ่ง เพื่อจ่ายกลับคืนเป็นเงินบำนาญชราภาพ เมื่อบุคคลผู้นั้นเข้าสู่วัยชราภาพตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปหรือวัยชราภาพ ซึ่งประสงค์จะเดินประกอบอาชีพ หรือนายจ้างให้ออกจากงาน เพราะสภาพธรรมชาติของร่างกาย และความสามารถในการทำงานลดลง สามารถมีเงินเดียงชิพให้มีความสุขตามควร หลักการจ่ายประโยชน์ทดแทน ได้แก่ บริการทางการแพทย์ และเงินบำนาญชราภาพ ให้แก่ผู้ประกันตนจนคลอดชีวิต รวมถึงค่าจัดการศพเมื่อถึงแก่กรรม

7.6 การประกันรายหาด (Death Insurance) เป็นการคุ้มครองความเดือดร้อน ในเรื่องค่าใช้จ่ายในการจัดการศพของผู้ประกัน ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัว หรือผู้รับผิดชอบในครอบครัวที่ถึงแก่ความตาย และคุ้มครองรายได้ของครอบครัวผู้ประกันตนให้คงมีต่อไป การจ่ายประโยชน์ทดแทน ได้แก่ เงินค่าทำศพ หรือการจัดศพ และเงินบำนาญทายาท ให้แก่ทายาทที่ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ เช่น ป่านาญให้หนูน้ำนม หรือขายหม้าย บุตรกำพร้า และผู้ดูแลในความอุปาระ

7.7 การประกันการว่างงาน (Unemployment Insurance) เป็นการศุ้มครองผู้ที่ไม่ทำงาน แล้ว ต้องออกจากงาน เพราะนายจ้างขุนเด็กดำเนินการหรือให้ออกจากงาน โดยผู้ประกันตนไม่มีความพิเศษทำให้ขาดรายได้ สำหรับสิ่งครอบครัว โดยจะได้รับการศุ้มครองดังนี้ เงินทดแทนค่าจ้างจ่ายเป็นเงินได้ โดยกำหนดจากรายได้ที่เกย์ได้รับอยู่ และจ่ายให้ในช่วงระยะเวลาอันสมควรที่จะทำงานทำได้ใหม่ จัดให้มีก่ออาชีวฝึกอบรมเพื่อให้หางานทำได้จริงขึ้น จัดหางานให้ทำความความเหนาะสามัคัญ ความชำนาญ และมีรายได้ใกล้เคียงกับรายได้เดิม

7.8 การประกันการซ่งเคราะห์ครอบครัว (Family Allowances Insurance) เพื่อเตรียมรายได้ของครอบครัวของผู้ประกันตน เนื่องจากมีรายได้น้อย แต่มีภาระต้องเลี้ยงดูคนในครอบครัว จำนวนมาก ทำให้รายได้ไม่พอเพียงกับรายจ่าย โดยกฎหมายกำหนดจำนวนผู้อุปการะ หรือเด็กที่อยู่ในความอุปการะไว้ແเน່ນອນ

รูปแบบของการประกันสังคมที่ประเทศต่าง ๆ ใช้ดำเนินการอยู่ จะมากหรือน้อยแต่ ในนั้นสุดแล้วแต่สภาวะการณ์ทางด้านเศรษฐกิจ การเงินและนโยบายการบริหารงานของประเทศนั้น ๆ ประเทศที่มีฐานะทางการเมือง และเศรษฐกิจมั่นคง และมีนโยบายการบริหารงานไปในทางด้านรัฐสวัสดิการ (Welfare State) ก็ย่อมจะหาทางให้การประกันสังคมเป็นไปในทางที่จะอำนวยผลแก่ผู้ประกัน และครอบครัวให้ได้รับประโยชน์มากที่สุด นั่นก็คือจัดให้มีรูปแบบของการประกันสังคมมากที่สุด อย่างไรก็ตามหากประเทศใดก็ตามที่เพิ่งเริ่มนี้มีโครงการประกันสังคมไม่ควรจะจัดให้มีรูปแบบการประกันสังคมมากจนเกินไป แต่ควรจะเริ่มด้านภายในของเขตที่เข้ากัดและเห็นว่ามีความจำเป็นก่อน ทั้งนี้ เมื่อมีประสบการณ์ และความชำนาญแล้วจึงค่อยหาอุปกรณ์ทางขยายงานต่อไป

8. ประวัติความเป็นมาของ การประกันสังคม

ประวัติความเป็นมาของ การประกันสังคม สืบเนื่องมาจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองเป็นปัจจัยเหตุ ซึ่งประเทศเยอรมัน (Imperial German) ในสมัยของเจ้าชายบิスマาร์ค ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ได้คิดค้นวิธีดำเนินงานประกันสังคมขึ้นเป็นครั้งแรกในโลก

สาธารณรัฐเยอรมัน ได้นำวิธีการประกันสังคมเข้าไปใช้ในประเทศเยอรมันนี้ มีอยู่ 3 ประการคือ

1. หลังจากที่ประเทศเยอรมันได้ยุติการท้าทีกงสุกรรมกับประเทศฝรั่งเศส ในสังคมแฟรงไกปรัตเซียน ได้มีนานนัก ประเทศเยอรมันก็ได้รวมรัฐเยอรมันทั้งหลายที่กระชับกระชาตอยู่ทั่วไป เข้าไปเป็นอาณาจักรเดียวกันและต้องเข้ารับการในด้านการเมืองและสังคมด้วย ซึ่งได้เริ่มมีการปรับปรุงที่น้ำหนึ่งและบูรณะเป็นการใหญ่ ซึ่งทำให้กับอยู่ในระยะของการพัฒนาประเทศท่านนี้ ประชาชนจึงยังอยู่ในฐานะที่จะต้องพึ่งรัฐ หรือได้รับความช่วยเหลือสังเคราะห์จากรัฐ

2. การพัฒนาของประเทศไทยยังมีในระยะนี้ บุ่งที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างขยัน ให้กับประเทศอย่างเข้มแข็ง อันเป็นเหตุให้เกิดการในด้านนี้ขยับก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว และประชาชนก็ ใจดีองค์สืบเครื่องจักรนานาด้านต่างๆ ประกอบกับภาระการด้วยของประเทศไทยยังมีศักดิ์ศรีต่อภัย มากหนาอยู่ คุณภาพดีระหว่างประเทศอยู่ในฐานะที่เดียวเปรียบ สภาพทางเศรษฐกิจเจ้าทุกคนนักของคน ด้านนี้ ซึ่งมีผลกระแทกกระทบกันดึงภาวะทางสังคม ประชาชนและรัฐบาลต้องประสานกับปัญหาความยากจน ขั้นแย่และเดือดร้อนโดยทั่วไป เหตุการณ์ต่างๆ นี้แต่จะสร้างความระส่ำระสายให้แก่ประเทศไทยต่อไป ให้คงอยู่

3. จากสภาพแห่งความเดือดร้อนทุกเชิง แต่ประชาชนไม่ถูกในฐานะที่จะช่วยด้วย เช่นนี้ ให้ก่อให้มีการแทรกแซงทางการเมือง หรือการเมืองไทยซึ่งต้องอันเป็นทรัพย์สินกับประเทศ รัฐบาล ให้อิสระไปปลูกปืนและสร้างสถานการณ์ต่างๆ ในหมู่ประชาชนคนงานที่หาดีอย่างดีแล้วการ ใช้แรงงานทางร่างกาย และสถานการณ์ต่างๆ นี้ได้แพร่หลายออกไปอย่างรวดเร็ว จนรัฐบาลไม่ สามารถตัดสินใจได้ ในระยะเวลา 5 ปี ของความระส่ำระสาย ต่อ ในระหว่างปี พ.ศ. 2415-2420 ให้มี ประชาชนคนตัวเป็นตนซึ่งของทรัพย์สินนี้ตั้งใจจากการทำงาน 125,000 คน เป็นจำนวน 500,000 คน หรือเพิ่มขึ้นอีก 3 เท่าตัว และให้มีการก่อการบ่อนทำลายและก่อการเผาไหม้ ต่อต่อคนพ่ายแพ้ไว้ให้รัฐบาลปฏิเสธแปลงภาวะทางสังคมอยู่ตลอดเวลา

เหตุการณ์ต่างๆ ได้ก่อตัวมาแล้ว ต่อมาน้ำความชุ่มชาดและหนักໃโหนถ่เจ้าชายบิスマาร์กใน ฐานะผู้รับผิดชอบต่ออาณาจักรในขณะนี้เป็นอย่างดี แนวความคิดของเจ้าชายบิสมาร์กในหลักที่ว่า รัฐ จะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบต่อสวัสดิภาพของประชาชนทั้งชาติ และจะต้องรับผิดชอบดูแลความคิดเห็นรุนแรงของบุคคลให้ทั่วไป ซึ่งไม่ก่อให้เกิดประโภชน์อย่างไม่เคยมีประเทศาติให้หนาแน่นไป ซึ่งได้ตัดสิน ใจด้วยปฎิรูปเศรษฐกิจของประเทศไทยยัง และเริ่มน่าระบบประจำกันสังคมเข้ามาใช้พร้อมกันโดยทันที

หลังจากที่ได้ดำเนินการอย่างจริงจังอย่างได้ในม่านนัก ปัญหาความเดือดร้อนอย่างชาดของ ประเทศไทย ก็ได้เริ่มคลี่คลายไปในทางดีและประสบความสำเร็จในที่สุด เพียงไตรมาสประจำปี ประจำเดือนกันยายน หายไปได้บุคคลิกภาพอันเย็นเย็นและเอาร่องเอารังของเจ้าชายบิสมาร์กเข้าช่วยแล้ว ที่หากที่จะจัดให้มี การดำเนินงานขึ้นมาได้ เพราะนอกจากจะได้รับการวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรงและกรังข่าว จาก ประชาชนและทรัพย์สินของฝ่ายตรงข้าม ซึ่งก่อตั้งและหวังให้ประเทศไทยมีความดีในขณะนี้แล้ว ยังไม่ได้รับความสนับสนุนจากวัสดุส่วนตัวตามสมควรก่อตัวต่อ ในการพิจารณาผ่านร่างพระราชบัญญัติ ประจำกันสังคมเกี่ยวกับการเงินปัจจุบันเป็นกฎหมายฉบับแรก เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2426 และได้จัด ให้มีการประกันอุปติดเหตุหรือโควตันเกิดจากภารกิจทางการท่องเที่ยว ในปี พ.ศ. 2427 นี้ รัฐบาลของเจ้าชายบิสมาร์ก ไม่ได้รับเงินทุนประจำเดือน หรือความช่วยเหลือทางการเงินเป็นครั้งที่สามเป็นในการบริหารงานมติ ประการใด แม้แต่เงินสนับสนุนที่รัฐบาลจะต้องออกก็ไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งเป็นอันว่า โครงการประจำกัน สังคมในระยะเริ่มนี้ จะต้องหาเงินมาดำเนินงาน และต้องเรียกหัวของทั้งสิ้น ฉะนั้น ในการนั้นกับการ

ประกันตนของกฏหมายฉบับแรกนี้ จึงต้องกระทำในวงแคบ โดยบังคับเฉพาะถูกซึ่งที่ทำงานตาม โรงงานอุตสาหกรรมเมืองแร่ แต่ตามแหล่งระเบิดหิน ซึ่งมีรายได้ต่ำกว่าปีละ 2,000 มาร์ค ขึ้นก่อน

ถึงแม้ว่า เจ้าชายบิスマาร์กจะได้รับการยกย่องว่า เป็นบุคคลแรกที่ได้นำระบบประกัน สังคมมาใช้ก็ตาม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า การจัดสวัสดิการในด้านนี้จะเริ่มนี้ในสมัยของเจ้าชายบิスマาร์ก ก็หาไม่ ความจริงการจัดสวัสดิการในสังคมจะเป็นปัจจัยที่สำคัญอยู่ในกฏหมายของ ปรัสเซียก่อนหน้านี้หลายศตวรรษ ท่าน การบังคับนายจ้างให้จ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลให้แก่ถูกซึ่งที่ประสบ อุบัติเหตุ หรือเจ็บป่วยด้วยโรคภัยจากการทำงาน เพราะเหตุแห่งความลักษณะไม่ป้องกันภัยบัดดิของ นายจ้าง แต่ไม่มีการกำหนดคงดูแลไว้ให้เป็นที่แน่นอนสักแต่นายจ้างกันถูกซึ่งจะตกลงทำสัญญาไว้ต่อ กัน ดังนั้น นายจ้างซึ่งมีฐานะทางเศรษฐกิจดีกว่าถูกซึ่ง จึงเคยเอารัดเอาเปรียบอยู่เสมอ กฏหมายฉบับนั้น จึงไม่สูงสุดได้ผลในทางปฏิบัติเท่าไนดัก และต่อมาเมื่อปรัสเซียได้เข้ามายึดอำนาจในการใช้เครื่องจักร กลมมากขึ้น หลักปฏิบัติตามกฏหมายที่กล่าว ถูกปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมซึ่งชื่นชม กล่าวคือ ปรัสเซียได้ตรากฎหมายบังคับให้องค์การรถไฟ ยังเป็นองค์การของรัฐจ่ายเงินค่าทดแทนให้แก่ พนักงานรถไฟที่ได้รับภัยบัติที่เกิดขึ้นเพราความประมาทเดินเลื่อ หรือล้มเหลวต่อสิ่งอันซึ่งต้องปฏิบัติ ต่อมาในปี พ.ศ. 2414 ถูกซึ่งได้มีการตรากฎหมายบังคับนายจ้างในกิจการอื่น ๆ ขึ้นอีก ๓ ประเภท คือ กิจการ อุตสาหกรรมตามโรงงาน กิจการเหมืองแร่ และกิจการระเบิดหิน ให้ต้องปฏิบัติในเรื่องเงินค่าทดแทน เช่นเดียวกับองค์การรถไฟ ฉะนั้น จึงเป็นที่ประจักษ์ได้ว่า การบังคับการประกันสังคมในระยะเริ่มแรก ของเจ้าชายบิสมาร์ค นั้น ถูกขยายไปสักการตามกฏหมายของปรัสเซียดังเดิมนั้นเอง

การประกันสังคมในระยะเริ่มแรกของประเทศไทยยังนั้น ไม่ได้รับทุนประเด็น และการ ร่วมออกเงินสมบทจากรัฐดังกล่าวไม่สัก ฉะนั้น เพื่อที่จะแก้ไขปัญหานี้เรื่องนี้ให้ถูกร่วงไปด้วยดี เจ้า ชายบิสมาร์ค จึงได้ขอความร่วมมือจากสามาชนอาชีพซึ่งมีอยู่ทั้งหมด ๘ ประเภทและต่างกันเป็นอิสระไม่ ขึ้นแก่กันให้เข้ามาเป็นผู้จัดการ ในเรื่องนี้ และบริหารงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการประกัน สังคม โดยรัฐบาลมีหน้าที่ในการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด และด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดีของรัฐบาล ยอมรับ การประกันสังคมในประเทศไทยยังนั้น ถูกสามารถอธิบายความตุ่มครองให้แก่ประชาชนเพิ่มขึ้นตาม ลำดับ และในปี พ.ศ. 2454 สามารถให้ความตุ่มครองถูกซึ่งประเทศไทยต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอีกเป็นอันมาก เช่น ถูกซึ่งในกิจการเกษตร และป่าไม้ ถูกซึ่งในกิจการอื่น ๆ ยังได้แก่ นักแสดงละคร นักดนตรี ครู พนักงานสุขาภิบาล หัวหน้า แต่ผู้รับใช้ตามบ้านซึ่งมีรายได้ไม่เกินปีละ 3,600 มาร์ค

โครงการประกันสังคมของประเทศไทยยังนั้น ได้รับให้มีการขยายวิชีประกันในประเทศไทย ต่าง ๆ อิกกาสายครั้ง กล่าวคือ ได้ออกกฎหมายประกันการพิการทุพพลภาพในปี พ.ศ. 2432 แก้ไข กฏหมายว่าด้วยการจ่ายเงินบำนาญชราภาพ ซึ่งเป็นกฏหมายแก่แก่ ให้เป็นไปตามวิชีการประกันสังคม และให้มีการจ่ายประจำปีทุกแทนผู้อยู่ในความอุปการะของผู้ประกันตน ในปี พ.ศ. 2443 และได้จัดให้

มีการประกันการว่างงานขึ้นเป็นประเภทสุดท้ายตามกฎหมายซึ่งได้ตราขึ้น หรือห้องจากที่ประเทคโนโลยีได้จัดให้มีการประกันสังคมมาแล้วเป็นเวลานานถึง 43 ปี

เมื่อประเทศเยอรมันได้นำวิธีการประกันสังคมเข้าไปใช้ เพื่อแก้ไขวิกฤตการผู้ท่านเศรษฐกิจสังคม และการเมือง จนประสบความสำเร็จเป็นผลดีแก่ประเทศชาติ ต่อมาประเทศอosten เตรียมได้นำระบบประกันสังคมของเยอรมันไปปรับปรุงใช้บ้าง ได้รับผลดีแก่ประชาชนและประเทศชาติ ดังนั้น ประเทศอังกฤษซึ่งได้ศึกษาการดำเนินงานประกันสังคมของ 2 ประเทศนี้อยู่ตลอดมา จึงเห็นความสำคัญของการประกันสังคม และได้นำมาปรับปรุงศักดิ์แปลงและเพิ่มเติมประสบการณ์ประกัน เช่น การว่างงาน เป็นศูนย์ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และเริ่มใช้บ้างก็ได้รับผลดี เป็นประโยชน์แก่ประชาชนและประเทศชาติเป็นอันมาก ประเทศเดนมาร์กและสวีเดน แนะนำวิธีการประกันสังคมไปใช้บ้าง โดยได้ปรับปรุงและศักดิ์แปลงให้เหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ที่ประสบผลดีเช่นเคย

หลังจากสหราชอาณาจักรรัฐที่ 1 ได้ชัดเจน ประเทศทั้งหลายในยุโรปได้รับความกระทุบกระเทือนจากการทำงานเศรษฐกิจและสังคมเป็นอันมาก หรืออาจกล่าวได้ว่า ทุกประเทศต้องประสบกับฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่าง และภาวะสังคมซึ่งหากโดยทั่วไป การประกันสังคมจะได้แพร่หลายเข้าไปสู่ประเทศเหล่านั้นโดยรวดเร็ว และในปี 1911 ประเทศในยุโรปทุกประเทศ มีประกันสังคมใช้โดยทั่วถึงกันแล้ว ในบรรดาประเทศทั้งหลายที่มีการประกันสังคมใช้ในยุโรปต้องนับว่าประเทศอังกฤษ และประเทศฝรั่งเศสและเยอรมันเป็นต้น นิการประกันสังคมที่วิพัฒนาการก้าวหน้าที่สุด

ทางค้านสหรัฐอเมริกา ได้มีความสนใจเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันสังคม ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1915 (พ.ศ. 2458) แต่เป็นการจัดดำเนินการภายในรัฐต่าง ๆ เลยไม่ได้รับความเอาใจใส่ช่วยเหลือจากรัฐบาลกลาง ซึ่งไม่บังเกิดผลดีอะไรนัก จนกระทั่งถึงปี ค.ศ. 1934 (พ.ศ. 2477) ในสมัยของประธานาธิบดี Roosevelt อันเป็นระยะเวลาที่สหรัฐอเมริกา ต้องประสบวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจอย่างหนัก และมีคนว่างงานเป็นจำนวนมากหลานคน ประธานาธิบดี Roosevelt จึงได้เริ่มนับในวิธีดำเนินงานประกันสังคม และได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งให้ดำเนินการศึกษาสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม และจากข้อเสนอแนะของคณะกรรมการชุดนี้ สหรัฐอเมริกาได้ตรากฎหมายประกันสังคมฉบับแรกออกมาริใช้ในปี ค.ศ. 1935 (พ.ศ. 2478) ซึ่งมีชื่อเรียกว่า Social Security Act 1935

การนำวิธีการประกันสังคมเข้าไปใช้ในสหรัฐอเมริกาในระยะเริ่มแรก ประชาชนส่วนมากก็ได้แสดงความคิดเห็นคัดค้านและวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างรุนแรง ท่านองค์เดียวที่สนับสนุนและเรียกร้องให้รัฐบาลอนุมัติของคณะกรรมกรชุดนี้ คือครองทุกข์ยากให้แก่ประชาชนได้อย่างแท้จริง เป็นที่ประจักษ์โดยทั่วไปแล้ว ประชาชนก็หันมาสนับสนุนและเรียกร้องให้รัฐบาลอนุมัติของคณะกรรมกรดำเนินงานให้ก้าวไปข้างหน้า ไม่ใช่แค่การดำเนินงานให้ก้าวไปข้างหน้าที่สุด

ในปัจจุบัน ทางอเมริกาได้จัดให้มีการดำเนินงานประกันสังคมขึ้นแล้วโดยทั่วถึงกัน และประเทศที่มีการดำเนินงานประกันสังคมที่ก้าวหน้าก็มีอยู่หลายประเทศ เช่น แคนนาดา สหรัฐอเมริกา บรasil เม็กซิโกฯ ฯลฯ เป็นต้น

ทางอสเตรเลีย ก็มีประเทศอสเตรเลียและประเทศนิวซีแลนด์ ที่ประเทศได้จัดให้มีการดำเนินงานประกันสังคมมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1898 (พ.ศ. 2441) ในขณะนี้ ได้ขยายขอบเขตของการดำเนินงานกว้างขวางออกไปโดยทั่วถึง และนับได้ว่า การประกันสังคมใน 2 ประเทศนี้ ก้าวหน้า ทัดเทียมกับการประกันสังคมในญี่ปุ่น และอเมริกา

สำหรับประเทศในเอเชียถือว่าการเร่งรัดพัฒนาเศรษฐกิจสังคมกันเป็นส่วนมาก ประชาชนจึงมีการเปลี่ยนแปลงงานอาชีพ จากการทำงานเกษตรกรรมเป็นทำงานอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น ขึ้นเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ประชาชนมีรายได้ ในญี่ปุ่นเดือนหรือค่าจ้างที่มีจำนวนจำกัด และจะได้รับความเดือดร้อนจากปัญหาต่าง ๆ อยู่เป็นประจำ ดังนั้น การประกันสังคมจึงมีความสำคัญ และจำเป็นสำหรับประเทศในเอเชียขึ้น และในระยะเวลา 15 ปีกว่าที่ผ่านมานี้ ประเทศต่าง ๆ ได้นำวิธีการประกันสังคมเข้าไปใช้กันหลายประเทศ เช่น สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน) สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ประเทศไทยเดิม ประเทศไทยถังกา ประเทศไทยถักสถาน สถาบันแห่งชาติ ประเทศไทยบริหารประเทศอิสราออล ฯลฯ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีอิกุหมาดายประเทศที่กำลังระหว่างเครื่องเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบวิธีปฏิบัติ คาดว่าคงจะเริ่มดำเนินงานได้ในเร็ววันนี้ เช่น สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) สถาบันรัฐบาลเอเชีย ประเทศไทยถังกา โปร์ เป็นต้น

ประเทศไทยในเอเชียที่จัดให้มีการดำเนินงานประกันสังคมมาก่อนประเทศอื่น ๆ คือประเทศไทยญี่ปุ่น โดยจัดให้มีการประกันอุบัติเหตุและโรคอันเกิดจากการทำงานตามกฎหมาย ปี ค.ศ. 1911 (พ.ศ. 2454) และในปัจจุบันใช้กฎหมาย ปี ค.ศ. 1947 (พ.ศ. 2490) การประกันสุขภาพ (Health Insurance) ได้มีการตราไว้เป็นครั้งแรก เมื่อปี ค.ศ. 1922 (พ.ศ. 2465) และกฎหมายว่าด้วยการประกันสุขภาพแห่งชาติ (National Health Insurance) ปี ค.ศ. 1938 (พ.ศ. 2481) ในปัจจุบันการประกันสุขภาพคงใช้กฎหมายปี ค.ศ. 1922 และการประกันสุขภาพแห่งชาติ ได้เปลี่ยนแปลงมาใช้กฎหมายปี ค.ศ. 1958 (พ.ศ. 2501) การประกันชราภาพ พิการทุพพลภาพ และตาข่าย ได้ตราไว้กฎหมายประกันสวัสดิการบำนาญ (Welfare Pension Insurance) ปี ค.ศ. 1941 (พ.ศ. 2485) ออกมาใช้เป็นครั้งแรก ในปัจจุบันใช้กฎหมายอู่ 2 ฉบับ คือ กฎหมายประกันสวัสดิการบำนาญ ปี ค.ศ. 1954 (พ.ศ. 2497) และกฎหมายประกันบำนาญแห่งชาติ (National Pension Insurance) ปี ค.ศ. 1959 (พ.ศ. 2502) และการประกันการว่างงานซึ่งเป็นการประกันประเภทอุดท้ายที่ประเทศไทยญี่ปุ่น จัดให้มีการดำเนินงานตามกฎหมายปี ค.ศ. 1947 (พ.ศ. 2490) ในปัจจุบันก็ยังคงใช้กฎหมายฉบับนี้เป็นหลักปฏิบัติ

ส่วนประเทศในอาหริาก ถึงแม้ส่วนมากจะเป็นประเทศที่ได้รับเอกสารเมื่อไม่นานมานี้ ตาม ก็มีอยู่หลายประเทศที่ได้นำประกันสังคมเข้าไปใช้แล้ว เช่น ประเทศคงโภ (เดิมไปตั่ววิเศษ) ประเทศคุนิเชีย ประเทศมาการาดาชิ ประเทศมารอตโภ สาธารณรัฐอาหรับ ฯลฯ เป็นต้น

ในปัจจุบัน ประเทศทั้งหมดที่ดัดให้มีการดำเนินงานประกันสังคมแล้วเป็นส่วนมาก (หรือมากกว่า 100 ประเทศ) และยังนับวันก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทั้งนี้ก็เพราะความเห็นในมุมมองขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ที่ค่อยเสนอและกระตุ้นให้ประเทศดัด ดัดให้มีการดำเนินงานประกันสังคมและพยายามให้ความช่วยเหลือโดยใกล้ชิดอย่างด้วย ดังนั้น ประเทศในเอเชียและอาหริาก็จะพัฒนาในด้านต่างๆ ไม่เท่าเทียมกับประเทศในอุรุป อยเมริกา และ ออสเตรเลีย ก็สามารถดัดการดำเนินงานประกันสังคม เพื่อขัดปัดเป้าความต้องครอง ทุกข์ยาก และเสริมสร้างความผูกพันให้กับประชาชน ตามควรแก้ อัคภาพได้มากขึ้น

9. การประกันสังคมในประเทศไทย

แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดระบบประกันสังคมในประเทศไทย ได้เริ่มน่าดึงแต่ปี พ.ศ. 2495 ในสมัยของ พล. พิบูลสงคราม ได้มีนโยบายที่จะให้ประชาชนมีหลักประกันที่มั่นคงทางสังคม จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่ง ชื่อว่า “คณะกรรมการสังคมสงเคราะห์” โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และมีกรรมการอีก 11 คน คณะกรรมการชุดนี้ทำหน้าที่ให้คำแนะนำและสนับสนุน ในการจัดตั้ง คณะกรรมการชุดหนึ่ง ซึ่งมีความเห็นว่า ควรนำวิธีการประกันสังคมมาใช้ จึงได้เสนอแต่งตั้ง อนุกรรมการชุดหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่กำหนดหลักการ และวิธีการประกันสังคม ภายอนุกรรมการ ให้กับคณะกรรมการนำพาด้วยการพิจารณา เสนอต่อรัฐบาล หลังจากนั้นรัฐบาลได้เสนอร่างกฎหมายประกันสังคมต่อรัฐสภา และรัฐสภาได้ตราพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2497 ออกให้บังคับ เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2497 พร้อมทั้งดึง “กรมประกันสังคม” ขึ้นในกระทรวงการคลังด้วย

พ.ร.บ. ประกันสังคม พ.ศ. 2497 มีทั้งหมด 66 มาตรา โดยมีประเภทของการประกัน 6 ประเภท ได้แก่ การประกันการคลอดบุตร การสงเคราะห์บุตร การประกันการเจ็บป่วย พิการหรือทุพพลภาพ ประกันการชราภาพ และการยกเว้นคิจ ทั้งนี้ ผู้ประกันตนจะต้องมีรายได้ตั้งแต่เดือนละ 500 บาท ขึ้นไป โดยรัฐบาล นายจ้าง และลูกจ้าง จะต้องจ่ายเงินเพื่อเข้าสนับสนุนของทุนประกันสังคมตามอัตราที่กำหนดไว้ ซึ่งแตกต่างกันไปตามรายได้ และตัวบุรุษพิเศษ นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้ประกัน อาชีพอิสระและผู้ไม่มีงานทำ สามารถสมัครเข้าประกันสังคมได้ โดยกรมประกันสังคมได้เตรียมงาน ต่างๆ ไว้เพื่อให้กู้ภูมายมีความพร้อมที่จะให้บังคับใช้ในปี พ.ศ. 2499 แต่ยังไงก็ตาม กู้ภูมาย ประกันสังคมดังกล่าว ก็ถูกระบักรับการบังคับใช้โดยไม่มีกำหนด ทั้งนี้ เมื่อจากการประกันสังคมเป็นเรื่อง

ใหม่ ประชาชนซึ่งไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการประกันสังคม และประชาชนซึ่งไม่แน่ใจว่าจะได้รับประโยชน์จริง ด่วนนายจ้างก็ไม่พอใจที่ต้องจ่ายเงินสมทบ จึงได้มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์จาก ประชาชนและสื่อ มวลชนจำนวนมาก นอกจากนี้ก็มีหมายประท้วงประกันสังคมฉบับนี้ซึ่งมีข้อกพร่องหลายประการ เช่น การจ่ายเงินเข้ากองทุนประกันสังคมนั้น รัฐบาล นายจ้าง และลูกจ้าง จ่ายคนละส่วน ในอัตราใกล้เคียงกัน จึงเป็นช่วงเวลาให้ลูกจ้างรวมคัวเรียกร้องความเป็นธรรมให้ปรับปรุงกฎหมายประกันสังคมใหม่ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมมากกว่านี้ สำหรับ “กรมประกันสังคม” ต้องมาเก็บถูกๆ ไปเหลือเป็น “กองความมั่นคงแห่งสังคม” ซึ่งนำไปสังกัดกรมประชาสงเคราะห์

แต่อย่างไรก็ตามได้มีการพิจารณา “พ.ร.บ.ประกันสังคม” อิกในสามัญรัฐบาลของ พลัดดุมดี ขณะรัตน์ ไครภูรธรรมหาราดไทย ได้เสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ.ประกันสังคมใหม่ ซึ่งคณะกรรมการได้นำร่าง พ.ร.บ. ประกันสังคม พ.ศ. 2497 ไปพิจารณาปรับปรุง แต่ได้เสนอว่า พ.ร.บ. ประกันสังคมใหม่ ต้องพยายามรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2507 และพยายามรัฐมนตรีให้มีมติให้สถาบันแห่งชาตินำไปศึกษาร่าง พ.ร.บ. ประกันสังคม ดังกล่าว สถาบันแห่งชาติได้ศึกษาข้อเท็จจริง และเสนอรัฐบาลในปี 2508 ว่าควรคิใช้ พ.ร.บ. ประกันสังคมไว้ก่อน โดยให้เหตุผลว่า ด้วย ประกาศใช้ พ.ร.บ. ประกันสังคม จะทำให้ประชาชนที่ยากจนเดือดร้อนจากการเสียเบี้ยประกัน และนายจ้างซึ่งจะต้องจ่ายเงินสมทบนั้นจะทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น และจะผลักภาระไปให้ประชาชนโดยการซื้อรากาสินค้า ทำให้ประชาชนเดือดร้อน

ต่อมาในปี พ.ศ. 2510 กรมประชาสงเคราะห์ได้เสนอให้มีการยกเว้นเกี่ยวกับการประกันสังคมอิก โดยพยายามรัฐมนตรีมีมติให้ตั้งคณะกรรมการเรียนการประกันสังคมซึ่ง แต่การประกันสังคมก็ไม่ได้ก้าวหน้าแต่อย่างใด ทั้งนี้เพราคณะกรรมการดังกล่าวได้พิจารณาร่าง พ.ร.บ.ประกันสังคม บางมาตรการท่านนี้ และนำไปร่วมไว้ในแผนพัฒนาที่รัฐกิจแห่งสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3

ในปี พ.ศ. 2515 รัฐบาลได้เดินเทินดึงความจำเป็นในการที่จะให้สวัสดิการในการทำงานและหุ้นส่วนแก่ลูกจ้าง จึงได้ออกประกาศคณะปฏิริบุคคลนับที่ 103 เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2515 และต่อมาได้ออกประกาศกระทรวงมหาดไทย ในเรื่องหุ้นส่วนแรงงานและแรงงานสัมพันธ์มีการจัดตั้ง “กองทุนเงินทุนแทน” เพื่อจ่ายเงินทุนแทนแก่ลูกจ้างแทนนายจ้างในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยด้วยโรคซึ่งเกิดจาก การทำงาน กองทุนเงินทุนแทน มีฐานะเป็นกองหนึ่งในกรมแรงงาน ซึ่งเปิดดำเนินการในปี พ.ศ. 2517 โดยท่านนายที่เรียกว่า “เงินสมทบจากนายจ้าง” วินิจฉัยและจ่ายเงินทุนแทนแก่ลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยด้วยโรคซึ่งเกิดจาก การทำงานให้นายจ้าง

ในปี พ.ศ. 2518 การประกันสังคมได้รับการพิจารณาอีกรั้งหนึ่งตามข้อเสนอของกรมประชาสงเคราะห์และพยายามรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบด้วย โดยตั้งคณะกรรมการเรียนการประกันสังคม ซึ่งมีอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์เป็นประธาน คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาระดับให้รัฐบาลได้เห็นความสำคัญของการประกันสังคม โดยข้อให้มีการสัมมนาโครงการที่เป็น 2 ครั้ง ครั้งแรกในเดือนมิถุนายน

2520 โดยสัมนาในหัวข้อเรื่องการประกันสังคม และได้สรุปผลการสัมมนาเสนอต่อคณะกรรมการครึ่งคณะกรรมการครึ่งนี้มีมติให้สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA) นำไปศึกษาเพิ่มเติม ครั้งที่ 2 ได้สัมมนาในเดือนเมษายน 2521 ในหัวข้อ การประกันสังคมและการพัฒนาประเทศ โดยความร่วมมือขององค์กรแรงงานระหว่างประเทศ ผลของการสัมมนาเสนอให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจขึ้น 2 ชุด เพื่อพิจารณาข้อเสนอแนะดังนี้ตอนประชุมที่สองของคณะกรรมการบริหารฯ ได้เสนอผลการพิจารณาของคณะกรรมการเฉพาะกิจทั้ง 2 ชุด พร้อมทั้งร่าง พ.ร.บ. ประกันสังคมที่แก้ไขใหม่ต่อคณะกรรมการครึ่งนี้ในเดือนกุมภาพันธ์ 2522 พร้อม ๆ กับที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ได้เสนอผลของการศึกษาต่อคณะกรรมการครึ่งนี้ ซึ่งเสนอตั้งกล่าวมีดังต่อไปนี้

1. โครงการประกันสังคม คณะกรรมการเตรียมการประกันสังคมมีความเห็นว่า การประกันสังคม ควรเริ่มที่โครงการสุขภาพก่อน โดยให้ประชุมในเรื่องการเข้าบัตรประจำตัว ต่อมาจึงขยายไปสู่การให้ประกันในด้านชราภาพ ทุพพลภาพและการเข้าทำงาน ภายในช่วง 5 ปีแรก ควรเริ่มด้วยประกันสุขภาพ ช่วง 5 ปีที่ 2 เป็นการประกันทุพพลภาพ ชราภาพ และตาย หลังจากนั้นจึงให้มีการประกันการว่างงาน

2. ในเรื่องการบริหารงาน คณะกรรมการเตรียมการประกันสังคม เสนอให้มีการบริหารงานในลักษณะไตรภาคี เป็นหน่วยงานอิสระ ในขณะที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เสนอให้จัดตั้งสำนักงานประกันสังคมแห่งชาติ ภายใต้การกำกับของคณะกรรมการไตรภาคีเป็นผู้บริหารงาน ในเดือนมีนาคม 2522 คณะกรรมการครึ่งนี้ได้พิจารณาข้อเสนอตั้งกล่าว แต่ยังไม่ได้ตัดสินใจ เพราะเห็นว่าอยู่ในระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล จึงขอให้รัฐบาลชุดต่อไปเป็นผู้พิจารณา

รัฐบาลชุดต่อมา ซึ่งมี พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีมติรับหลักการประกันสังคม ในเดือนธันวาคม 2523 และได้แต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมการประกันสังคมขึ้น เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2524 โดยมีปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธาน และได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นอีก 4 คณะ ซึ่งประกอบด้วย ด้านการแพทย์ กฎหมาย การเงิน และการบริหาร และให้พิจารณาปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ. ประกันสังคม พ.ศ. 2497 ด้วย คณะกรรมการชุดนี้ได้สรุปผลเสนอต่อคณะกรรมการครึ่งนี้ โดยผ่านกระบวนการทางมหาดไทย ซึ่งมีสาระดังต่อไปนี้คือ

การประกันสังคมควรเริ่มดำเนินการกับสถานประกอบการที่มีถูกจ้างตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป ใน 10 จังหวัด ระยะแรกจะประกันการเข้าบัตรที่ต้องรักษาตัวในโรงพยาบาล การทุพพลภาพ การคลอดบุตร และการตาย และจะขยายการบริการไปสู่การให้บริการคนไข้นอก สำหรับเงินสมทบให้เก็บในอัตราส่วนเท่ากันคือร้อยละ 1.5 ของรายได้ถูกจ้าง โดยมีคณะกรรมการประกันสังคม ซึ่งเป็นไตรภาคี เป็นผู้บริหาร และมีข้อยกเว้นให้ถูกจ้างในกิจการที่นายจ้างจัดสรรสัดส่วนการเป็นเงินสูงกว่า หรือให้บริการคิ้งกว่าที่กฎหมายกำหนด ไว้ซึ่งคงมีสิทธิ์เดิม

คณะกรรมการฯได้มีมติอนุมัติในหลักการที่กระทรวงมหาดไทยเสนอเมื่อเดือนกันยายน 2525 แต่คณะกรรมการปฏิรูปฯ ได้ให้ความเห็นชอบว่าควรขยายขอบเขตงานกองทุนเงินทดแทนออกไปให้ทั่วถึงทุกจังหวัดในปี 2528 ก่อน เพื่อเป็นการวางแผนการประทับน้ำสังคม คณะกรรมการฯมีมติเห็นชอบตามที่คณะกรรมการปฏิรูปฯเสนอ ในระหว่างที่ซึ่งไม่มีการประทับน้ำสังคม กระทรวงการคลังได้พยายามให้มี “กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ” โดยขอแก้กฎหมายฉบับที่ 162 ตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ แต่ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2527 ทั้งนี้เพื่อให้นายจ้าง ถูกจ้าง รวมกันจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพด้วยความสมัครใจ โดยมีเงินสนับสนุนจากทั้งสองฝ่าย เพื่อให้ถูกจ้างได้รับเงินจำนวนหนึ่งเมื่อออกจากงาน

ในปี พ.ศ. 2530 คณะกรรมการฯได้เสนอ พ.ร.บ. กองทุนสำรองเลี้ยงชีพเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร และสภานาฯ ได้มีมติรับหลักการ ถึงแม้ว่าจะมีการหัวข้อดังจากหลายฝ่ายว่า กองทุนสำรองเลี้ยงชีพมีขอบเขตที่แคบเกินไปและอาจเป็นอุปสรรคในการพัฒนาการประทับน้ำสังคม

แต่อย่างไรก็ตาม ในเดือนสิงหาคม 2530 กระทรวงมหาดไทยได้นำเรื่องการประทับน้ำสังคมเสนอต่อคณะกรรมการฯอีกครั้งหนึ่ง คณะกรรมการฯได้พิจารณาและมีมติรับหลักการ โดยให้กระทรวงมหาดไทยร่าง พ.ร.บ. ประทับน้ำสังคม ซึ่งครอบคลุมทุกประเภทของ การประทับน้ำสังคม ให้คณะกรรมการฯพิจารณาในเดือนพฤษภาคม 2530 ซึ่งคณะกรรมการฯพิจารณาแล้วเสร็จในเดือนสิงหาคม 2531 โดยใช้ชื่อร่าง พ.ร.บ. กองทุนสวัสดิการแรงงาน เสนอต่อคณะกรรมการฯ เมื่อเดือนตุลาคม 2531 คณะกรรมการฯมีมติเห็นชอบตามที่คณะกรรมการฯเสนอและได้นำร่างดังกล่าวเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในวันที่ 17 พฤษภาคม 2532 สภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่าง พ.ร.บ. กองทุนสวัสดิการแรงงาน ที่คณะกรรมการฯเสนอ พร้อมทั้งพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้องกับการประทับน้ำสังคม อีก 5 ฉบับ ซึ่ง 3 ฉบับเป็นร่าง พ.ร.บ.ประทับน้ำสังคม ซึ่งเสนอโดย นายชวัลิต โอสถานุเคราะห์ กับคณะกรรมการฯฉบับที่ 2 เสนอโดย นายณรงค์ วงศ์วรรณ และฉบับที่ 3 เสนอโดย นางเตือนใจ นุชปะ กับคณะกรรมการฯฉบับที่ 2 เป็นร่าง พ.ร.บ. กองทุนการเงินปั้นของงาน เสนอโดยนายเจริญ เชาว์ประชูร กับคณะกรรมการฯและร่าง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ซึ่งเสนอโดยคณะกรรมการฯ (วิชัย ไถสุวรรณจินดา, 2533 : 6-5) ในที่สุดก็ได้ร่างพระราชบัญญัติประทับน้ำสังคม พ.ศ. 2533 ขึ้นมา และมีการประกาศใช้โดยให้เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ว่า เนื่องจากได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติประทับน้ำสังคม พ.ศ. 2497 มาเป็นเวลานานแล้ว แต่ในขณะนี้สภาพเศรษฐกิจและสังคมยังไม่อำนวยให้ภาคหมานน้ำ นำไปก่อภยันยน์ นาใช้บังคับ ปัจจุบันนี้การพัฒนาในด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้ก้าวหน้าไปมาก สมควรสร้างหลักประทับน้ำให้แก่ถูกจ้างและบุคคลอื่น โดยจัดตั้งกองทุนประทับน้ำสังคมขึ้นเพื่อให้การลงเรื่องหัวข้อที่แก่ถูกจ้างและบุคคลอื่น ๆ ซึ่งประสบข้อราย เสื่อป่วย ทุพพลภาพ หรือตาย อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน รวมทั้ง

กรณีก่อตุลาการ กรณีทางการที่บุตร กรณีชราภาพและสำหรับกรณีการว่างงานซึ่งให้หลักประกันเฉพาะสูกษา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

10. ข้อดังข้อของข้อของการประกันสังคม

10.1 เกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาล

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นว่า การประกันสังคมได้เริ่มเข้ามายืนหนาท ในประเทศไทยตั้งแต่ปี 2495 ในสมัยของรัฐบาลของ พล. พิบูลสงคราม เพาะรัฐบาลมีนโยบายที่เน้นอนในอันที่จะทำให้บุรุษประชาชนให้มีการกินดือดี และมีหลักประกันในสังคมโดยทั่วไป นายกรัฐมนตรีจึงได้เข้ามาระบุเป็นประธานกรรมการในคณะกรรมการสังคมสงเคราะห์ด้วยตนเองและช่วยเป็นแรงผลักดันให้มีการตราพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2497 และพระราชบัญญัติปรับบัญชีกระทรวงทบวงกรม พ.ศ. 2497 เพื่อจัดตั้งกรมประกันสังคม ในสังกัดกระทรวงการคลัง

ครั้นเมื่อเวลาที่จะประกาศพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2497 ซึ่งอยู่ในระหว่างปี 2498-2500 อันเป็นระยะเวลาที่รัฐบาลกำลังให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชน ตามระบบประชาธิปไตยอย่างเต็มที่ ทั้งในทางวิพากษ์วิจารณ์จากหนังสือพิมพ์ การแสดงความคิดเห็นแบบไชเดอร์ปาร์ก และการเดินขบวน จึงเป็นเหตุให้มีการวิพากษ์วิจารณ์การประกันสังคมไปในทางเดียว ร้าย และประจบกันในระยะนี้ ประชาชนขาดความเชื่อถือในรัฐบาลทั้งในทางการเงินการบริหารประเทศ ชาติ ประชาชนจึงมีความเข้าใจว่า รัฐบาลใช้การประกันสังคมเป็นแผนเรียกเก็บภาษีจากประชาชน เพื่อนำไปใช้เพื่อเจตนา ที่ยังไม่สามารถจะนำมาใช้ตามรายการในงบประมาณรายจ่าย หรือที่เรียกันว่า งบประมาณขั้นปีต่อไปไม่ถูก การคัดค้านจึงกระชาขอกอไปอย่างรวดเร็ว จนถึงขั้นเดินขบวนให้ขับขึ้นการบังคับใช้พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2497 ซึ่งรัฐบาลก็จัดตั้งข้อมูลสั่งระบุนัดการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว

จากประวัติความเป็นมาของการนำการประกันสังคม เข้าไปใช้ในประเทศไทยต่าง ๆ ทุกประเทศย่อมจะมีอุปสรรคและข้อขัดข้องด้วยกันทั้งนั้น แม้แต่ประเทศไทยยังเป็นประเทศแรกที่คิดคันนาระบบประกันสังคมเข้าไปใช้ ก็ประสบกับการคัดค้านของพรากรการเมืองฝ่ายศึกยังรุนแรง และความไม่พอใจของประชาชนโดยทั่วไป แต่ด้วยเทคนิคการอภิปรายที่ดีด้านภาษากรรัตน์ บิสมาร์ค และการพยายามคัดค้านอย่างจริงจัง การประกันสังคมของประเทศไทยยังผ่านอุปสรรคและข้อขัดข้องต่าง ๆ มาด้วยดี และเป็นระบบงานที่นานาอารช์ประเทศทั่วโลกยอมรับนับถือ และนิยมใช้เป็นหลักปฏิบัติมาตรฐานเท่าทุกวันนี้

ทางค้านประเทศไทยยังก่อตุลาการและสถาบันเมริกา ที่ทำงานด้วยกัน ต้องประสานกับการคัดค้านและความไม่พอใจของประชาชนอย่างหนักหน่วง หากแต่ได้ศูนย์ที่เข้มแข็ง จึงสามารถผ่านอุปสรรคและข้อขัดข้องมาได้ กล่าวก็คือ ทางประเทศไทยยังคงมีโครงสร้างปีเวอร์ลิติค์ ซึ่งเป็นบุคคลที่ได้รับความเชื่อถือ

โดยทั่วไป เข้ามายืนเป็นผู้ดำเนินการปรับปรุงระบบงานดังกล่าว ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ โลกครั้งที่ 2 และทางสหรัฐอเมริกานั้น ก็อาทัยติดประชานาธิบดี แฟรงก์ลิน ดีแลน ใน ไวส์เวลต์ ที่มุ่งจะแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาที่กำลังตกต่ำ และวิกฤตการณ์เกี่ยวกับการว่างงานของประชาชน ซึ่งมีจำนวนหลายล้านคนให้สำเร็จนั่นเอง อดีตประธานาธิบดี ไวส์เวลต์เองได้ต่อสืบทอดเมืองที่ด้านของมนตรีกรรฐ์สภาก และความไม่พอใจของประชาชนอย่างเต็มที่ และในที่สุดก็สามารถบรรลุภาระบัญญัติความมั่นคงทางสังคม (Social Security Act) ออกมายใช้ได้ในปี ก.ศ. 1935

นอกจากนี้ ก็มีประเทศไทยที่สนับสนุนมากถาวรเป็นตัวอย่างอีกประเทศหนึ่ง คือสาธารณรัฐพม่าเป็นตัวอย่างที่ได้ตรากฎหมายประกันสังคมของมาใช้ในสมัยอดีตประธานาธิบดีแม็คไช่ ซึ่งเป็นระยะเวลาใกล้เคียงกับการตราพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2497 ของประเทศไทย และได้รับการคัดค้านและความไม่พอใจอย่างรุนแรง ถึงขนาดเดินบนถนนให้มีการชุมนุม การบังคับใช้กฎหมายเข้ามายังกับของประเทศไทย แต่ด้วยความมุ่งมั่นในนโยบายอันสำคัญยิ่งนี้ อดีตประธานาธิบดี แม็คไช่ ก็ได้พยายามต่อสู้อย่างเต็มสติกำลังความสามารถ แม้อดีตประธานาธิบดีแม็คไช่จะได้ประสบอุบัติเหตุถึงแก่อัศจรรย์ลงมาแล้ว อดีตประธานาธิบดี ควรอสพ. กาเชิง ผู้เข้ารับช่วงงานต่อมา ก็ได้ต่อสืบและสามารถนำการประกันสังคมของมาใช้ได้เป็นผลสำเร็จ

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วแต่ต้น ย้อนจะเห็นได้ว่า การที่จะนำการประกันสังคมเข้ามายใช้ในประเทศไทยได้สำเร็จนั้น ต้องอาศัยบุคคลชั้นนำของประเทศ และเป็นที่ชื่อเดียวของประชาชนเข้ามายืนใน การ จังจะสามารถผลักดันการประกันสังคมของสู่ประชาชนได้ เหตุขึ้นซึ่งของการแรกนี้ ก็คือการขาดดูแลที่จะเป็นแรงผลักดันนั่นเอง

10.2 เกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดของประชาชน

ในสมัยที่นับย้อนหลังไปประมาณ 50 ปีเศษ ยังเป็นสมัยที่การปกครองของประเทศไทย ซึ่งอยู่ในระบบสมบูรณ์แบบอย่างสิทธิราษฎร์ ประชาชนให้ความเคารพนับถือและยึดถือต่อ เข้ามุนicipality กันทั่วไป และจะเชื่อเป็นการประดับบารมี หรือด้วยจิตใจอันมีกุศลทาน โโคดะที่กีดกัน บุคคลเหล่านั้นมักจะนิยมการให้ทานหรือจัดตั้งโรงพยาบาล ให้การเลี้ยงดูข้าวปลาอาหารความหวานและให้ทานเป็นเงินแก่ประชาชนที่ยากจนกันอยู่เป็นประจำ ซึ่งนับว่าเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนโดยส่วนบุคคล กรณ์ต่อมาเมื่อมีน้ำเมืองเริบยูชั่น การให้ความช่วยเหลือสังเคราะห์โดยวิธีดังกล่าวก็ถูกเนื้อหาง แต่ค่อย ๆ สถาบัตติ่งตัวไปในที่สุด หน้าที่ในการส่งเสริมให้ประชาชน ที่ถูกมองว่าในความรับผิดชอบของรัฐ ได้รับมาตั้งแต่การประชารัฐที่เขียนเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2483 เพื่อให้มีหน้าที่ในการช่วยเหลือ สังเคราะห์ประชาชนจากภัยในด้านต่าง ๆ กล่าวคือ การส่งเสริมให้เกิดและบุคคลภายนอก การส่งเสริม ครอบครัว การส่งเสริมการอาชีพ การส่งเสริมให้ประชาชนมีที่ดินทำกินในนิคมสร้างตนเอง การส่งเสริมความเชื่อ การส่งเสริมความคุ้มครอง คุณภาพการทุพพลภาพ และคนไร้ที่พึ่ง การส่งเสริมให้ภัยไว้ อาชีพ กันให้ไว้โดยทุกสิ่ง และผู้ประสบภัยพิบัติ การส่งเสริมให้ที่ดินทำกินและอื่น ๆ

จะนั้น นับตั้งแต่สมัยนั้นมาจนถึงปัจจุบันนี้ ประชาชนได้รับความช่วยเหลือส่งเคราะห์ โดยวิธีให้เปล่าหรือแบบแบ่งของมาโดยตลอด นอกจากนั้น ในด้านการรักษาพยาบาลประชาชน รัฐบาล ก็ได้จัดดำเนินการโดยเริ่มให้การรักษาพยาบาลแบบอนามัยตั้งแต่เด็ก ซึ่งสร้างความเชี่ยวชาญให้แก่ประชาชนที่มุ่งจะรับเอา โดยไม่ยอมเสียค่าตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้น ดังนั้น เมื่อรัฐบาลพยาบาลจัดให้มีการประกันสังคม ด้วยวิธีการที่จะให้ทุกคนร่วมกันออกเงินเดือน จึงขัดกับความรู้สึกที่เคยชินมาแต่ตั้งเดิม และก่อให้เกิด เสียงคัดค้านและการแสดงออกซึ่งความไม่พอใจในรูปต่าง ๆ

อีกวันนี้ ความเห็นของประชาชนโดยทั่วไปเข้าใจว่า เมื่อดูดลองได้เสียภาษีอากร ให้แก่รัฐไปแล้ว รัฐบาลก็จะต้องจัดบริการในทุกสิ่งทุกอย่างให้แก่เขา ซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เพราะ เงินภาษีอากรที่รัฐจัดเก็บมานั้น ดองนำมายใช้จ่ายในทุกด้าน ทั้งในด้านการพัฒนาประเทศ การป้องกัน ประเทศ การรักษาความสงบสุขภายในบ้านเมือง การจัดการศึกษา แตะอื่น ๆ จิตปักษ์ ด้านน้ำภาษีอากร ไปใช้ในด้านการซักซ้อมติดการให้แก่ประชาชนเพียงด้านเดียว ประเทศไทยก็ไม่มีทางที่จะเจริญรุ่งเรือง และไม่สามารถจะป้องกันด้วยเอง ในที่สุดก็จะต้องคงเป็นเหี้ยอัน ใจของประเทศไทยที่เจริญก้าวไปใน ที่สุด

นอกจากนี้ ประชาชนโดยทั่วไปยังมีความเห็นว่า การเงินใช้ได้ป่วยไม่ใช้ป่วยหาที่จะ สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนแต่ประการใด เพราะเมื่อเงินใช้ได้ป่วยเข้ามายื่นมาเมื่อใดก็สามารถจะไป จัดหาซื้อยาอันราบประทานเอง ได้ตามร้านขายยาทั่วไป โดยไม่ต้องมีใบสั่งของแพทย์ ซึ่งก็เป็นความจริง แต่การวิเคราะห์โรคด้วยตนเอง หรือโดยผู้ขายยาที่ยังย่อมเป็นอัตราร้ายแรงยิ่งกว่าการเงินป่วย โดยปกติ ธรรมชาติของร่างกายจะอ่อนตระยานรับประทานนั้นนับว่าเป็นการเสียอ่อนยิ่งต่อชีวิตและความพิการ ทุพพลภาพและก็มีเรื่องเกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ แต่ก็มิได้สร้างความหวาดกลัว หรือกระทำให้การรักษาดู ลงในแบบดังกล่าวโดยตรง กับปรากฏว่ามีร้านขายยาเพิ่มขึ้นทุกที่ ในเรื่องที่กล่าวมานี้ก็คงเป็นข้อขัด ข้องในประการที่ 2

10.3 เกี่ยวกับความไม่เข้าใจในหลักการประกันสังคม

การประกันสังคมนั้น มีวิธีการกำหนดไว้ให้เรียกว่าเป็นเงินเดือน มาตรฐานเดียว ไว้ในกองทุนประกันสังคมก่อน เมื่อผู้ประกันตนประสบภัยพิบัติต่าง ๆ ขึ้น จึงมีสิทธิที่จะนำของเบิกเงิน จากกองทุนประกันสังคมไปป่วยด้วยความเดือดร้อนความกฎหมายที่มีอยู่ในกฎหมาย ซึ่งเป็นเรื่องของภาค เวลาในอนาคต และผู้ประกันตนเองบางคนอาจไม่ประสบภัยกรรมจากการเงินใช้ได้ป่วยหรืออื่นใด เลยก็ได้ เมื่อเป็นเช่นที่กล่าวว่าเมื่อมีภัยให้ประชาชนไม่เห็นชอบในวิธีการของการประกันสังคม เพราะมีเด่นทางเสียไม่มีทางได้ แต่ทุกคนจะมีชีวิตอยู่โดยไม่มีการ แก่ เจ็บ ตาย หรือไร้งานหากที่พึงดู บังเกิดหรือในชีวิตย่อมเป็นไปไม่ได้ วันนี้ซึ่งไม่ประสบภัยกรรม แต่ในวันหน้าอาจต้องประสบภัย ต้องรับประทานไข่น้ำได้ และเมื่อประสบภัยกรรมเหตุการณ์ดังกล่าวเพียงครั้งเดียว ก็จะได้รับประทานไข่น้ำค่าของเงิน

ที่เสียไปทั้งหมด นับว่าเป็นสิ่งที่น่าเห็นใจในความไม่เข้าใจในการสร้างหลักประกันอันมั่นคงของชีวิต ในอนาคต

หากเหตุผลดังกล่าวขึ้นมีเป็นสาเหตุสำคัญยิ่งประการหนึ่งที่กระทำให้ประชาชนไม่อินซี บันรักษากับการประกันสังคม นอกจากนั้น ประชาชนโดยทั่วไปยังมีความหวั่นเกรงต่อการของรัฐ อัน เกี่ยวกับความถูกต้องของเงินที่ ความถูกต้องในแบบพิธีและระเบียบปฏิบัติอันเข้มแข็งของทางราชการ และอื่น ๆ ซึ่งเกิดความหวั่นเกรงว่า มีอยู่สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่จะไม่ได้รับบริการหรือประโยชน์ตามที่กฎหมาย กำหนด หรือไม่คุ้มค่าน้อยกว่าที่ต้องเสียไป ทั้งนี้ เพราะความไม่เข้าใจในหลักการของการประกันสังคมที่ กำหนดให้เป็นสิทธิของผู้ประกันตนในประโยชน์ทดแทนแต่ละอย่างแต่ละประเภท และที่เป็นเรื่องเดียว กันโดยทั่วไปในประเทศต่าง ๆ ที่เริ่มน้ำการประกันสังคมเข้าไปใช้ในระยะแรก แต่เมื่อการดำเนินงาน ประกันสังคมได้เข้ามาริการให้อายุติและรวดเร็วตามสิทธิอันพึงมีพึงได้แล้ว ก็จะให้การสนับสนุนและ ไม่อินซีบันรักษากับการประกันสังคม ซึ่งแสดงว่าการสร้างความเข้าใจในหลักและวิธีการของ การประกันสังคมนั้นจะต้องแสดงด้วยของจริงหรือใช้ไตรгонกราฟคล่องให้ปรากฏเป็นผลศึกษาที่น่าเชื่อถือ แต่เป็นวิธีการเผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์ที่ดีที่สุดวิธีเดียวเท่านั้น

11. มาตรฐานประกันของพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2537

11.1 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่บุคคลดังต่อไปนี้

(1) ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวรายวัน และลูกจ้างชั่วคราวรายชั่ว ไม่ของข้าราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น ยกเว้นลูกจ้าง ชั่วคราวราย เดือน

(2) ลูกจ้างของรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์กรระหว่างประเทศ

(3) ลูกจ้างของนายจ้างที่มีสำนักงานในประเทศไทยและไปประจำทำงานในต่าง

ประเทศ

(4) ครู หรือครูใหญ่ของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

(5) นักเรียน นักเรียนพยาบาล นิสิต หรือนักศึกษา หรือแพทย์ผู้ก่อตั้ง ซึ่งเป็น

ลูกจ้างของโรงเรียน มหาวิทยาลัย หรือโรงพยาบาล

(6) กิจการหรือสูกซ้างอื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติ⁽¹⁾

11.2 สำนักงานที่ยวักหันประทับดังนี้ ตามพระราชบัญญัติประทับดังนี้

สูกซ้าง หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้นายช้างโดยรับค่าจ้าง ไม่ว่าจะเรียกรืออย่างไร แต่ไม่รวมถึงสูกซ้างซึ่งทำงานให้ท่านงานบ้านอันมีได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย

นายช้าง หมายความว่า ผู้ซึ่งรับสูกซ้างเข้าทำงาน โดยจ่ายค่าจ้างและให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายช้างในการพิท่านนายช้างเป็นนิติบุคคลให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล และผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย

ค่าจ้าง หมายความว่า เงินทุกประเภทที่นายช้างให้แก่สูกซ้างเป็นค่าตอบแทนการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติไม่ว่าจะสำนวนตามระยะเวลาหรือคำนวนตามผลงานที่สูกซ้างทำได้ และให้หมายความรวมถึงเงินที่นายช้างให้ในวันหยุดและวันลาซึ่งสูกซ้างไม่ได้ทำงานด้วย ทั้งนี้ไม่ว่าจะกำหนดค่านวนผลหรือจ่ายในลักษณะใดหรือโดยวิธีการใด และไม่ว่าจะเรียกรืออย่างไร

วันทำงาน หมายความว่า วันที่กำหนดให้สูกซ้างทำงานตามปกติ

สูกซ้างคน หมายความว่า ผู้จ่ายเงินสมบทอันก่อให้เกิดสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้

การคัดออกบุตร หมายความว่า การที่การก่อออกจากรากวงศ์ราศี ซึ่งมีระยะเวลาตั้งครรภ์ไม่น้อยกว่าสิบแปดสัปดาห์ไม่ว่าทางเพศมีชีวิตครอบครองหรือไม่

ทุพพลภาพ หมายความว่า การสูญเสียชีวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือสูญเสียสภาวะปกติของจิตใจ จนไม่สามารถทำงานได้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการแพทย์กำหนด

ว่างงาน หมายความว่า การที่ผู้ประกันตนต้องหยุดงานเนื่องจากนิติสัมพันธ์ระหว่างนายช้างและสูกซ้างตามสัญญาจ้างแรงงานสัมปุณณ์

(1) หมายเหตุ: พระราชบัญญัติการกำหนดสูกซ้างตามข้อ 6 (ม.4(6)) แห่งพระราชบัญญัติประทับดังนี้

พ.ศ. 2533, พ.ศ. 2534 กำหนดให้สูกซ้างในข้อ 6 นี้ได้แก่ สูกซ้างสภาพการด้วยสูกซ้างรัฐวิสาหกิจ

ตามความหมายของรัฐวิสาหกิจการ ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติพันธกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2534

สูกซ้างของเพาเวอร์ ประมง ป่าไม้ และเตียงสีดี ซึ่งมิได้ใช้สูกซ้างตลอดไป และไม่มีงานในสังกัดและอื่น ๆ

ความอยู่ด้วย สูกซ้างที่นายช้างให้เพื่อทำงานยังมีสังกัดและเป็นครั้งคราว เป็นการฯ หรือเป็นไปตามที่กฎหมายและสูกซ้างของสถาบันธุรกิจการฯ

11.3 กองทุนประกันสังคม มีไว้เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายให้กับผู้ประกันตน ได้รับประโยชน์ทุกแทน ในกรณีที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ตลอดจน ทุพพลภาพ ตาย ลงทะเบียนบุตร ชาวภาค และว่างงาน กองทุนประกันด้วย

(1) เงินสมทบจากรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตน ซึ่งมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ก. ผู้ประกันตนที่เป็นสูก็จ้างซึ่งมีอายุต่ำกว่า 15 ปีบริบูรณ์และหากสิบปีบริบูรณ์ (น.33 วรรค 1) ในกรณีผู้ประกันตน รัฐบาล และนายจ้างจะต้องออกเงินสมทบเข้ากองทุนฝ่ายละเท่า ๆ กัน ตามอัตราที่กำหนดในกฎหมาย แต่ต้องไม่เกินอัตราสมทบที่พระราชบัญญัตินี้ กำหนดขึ้นต่ำและขึ้นสูงที่ให้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบทองผู้ประกันตนให้เป็นไปตามกฎหมาย⁽²⁾

ข. ผู้ที่เคยประกันตนตามข้อ (ก) และให้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่า 12 เดือน แต่ต่อมากว่าเป็นผู้ประกันตน ให้สืบสุคติงเนื่องจากสิ้นสภาพการเป็นสูก็จ้าง ถ้าสิ้นระยะเวลาจะเป็นผู้ประกันตนต่อไป ให้แสดงความจำนงต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสิ้นสุคติความเป็นผู้ประกันตน (น.39)

การออกเงินสมทบในกรณีรัฐบาลออกหนี้เท่า ก. ผู้ประกันตนออกสองเท่าตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎหมายตามข้อ (ก) โดยให้คำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในขณะนั้น⁽³⁾

ค. บุคคลอื่นใดที่ไม่ใช่สูก็จ้าง (ตามข้อ ก.) จะสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้ได้ โดยให้แสดงความจำนงต่อสำนักงาน (น. 40)

หลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทประโยชน์ทุกแทนที่จะได้รับตามมาตรา 54 ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทุกแทนให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ

(2) เงินพิเศษจากการในกรณีที่มีการจ่ายเงินไม่ตรงเวลาที่กำหนด

(2) ค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบทองผู้ประกันตนตามมาตรา 33 แต่ละคนให้กำหนดเป็นจำนวนไม่ต่ำกว่าเดือนละ หนึ่งพันหกสิบบาท และไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท ตามกฎหมายฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2538) ของความความในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ให้มั่งคบด้วยวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นไป

(3) จำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่ผู้ประกันตนตามมาตรา 39 วรรคหนึ่ง ต้องส่งเข้ากองทุนตามมาตรา 46 วรรค 2 ให้กำหนดเป็นจำนวนเดือนและสิ้นแบบได้ร้อยบาท ตามกฎหมายฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2538) ของความความในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ให้มั่งคบด้วยวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2535 เป็นต้นไป

- ผู้ประกันตนตามข้อ (1 บ.) จะต้องนำเงินส่งสมทบทุกครั้งภายในวันที่ 15 ของเดือนตั้งไป ถ้าผู้ประกันตนไม่ส่งเงินหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนดค้าง ถ้าไม่ได้รับเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ 2 ต่อเดือน ของจำนวนเงินสมทบที่ยังมิได้นำส่งหรือของจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่ นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำเงินสมทบทุกครั้ง ถ้าหัวรับเชษของเดือนถัดไปสิบห้าวันหรือกว่าหนึ่นให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่าหนึ่นให้ปิดทิ้ง

- นายช่างต้องนำเงินสมทบทุกครั้งของผู้ประกันตนที่นายช่างหักไว้แต่เงินสมทบทุกครั้งของนายช่าง ส่งให้แก่สำนักงานภาษีในวันที่ 15 ของเดือนถัดจากเดือนที่มีการหักสะสมไว้ ในการพิทีนายช่าง ไม่นำเงินสมทบทุกครั้งของคนหรือในส่วนของผู้ประกันตน หรือส่งไม่ครบจำนวน ภายในเวลาที่กำหนดไว้ค้างถ้วนหนึ่น ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ 2 ต่อเดือน ของจำนวนสมทบที่นายช่างยังมิได้นำส่ง หรือจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่ นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำเงินส่งสมทบทุกครั้ง ถ้าหัวรับเชษของเดือนถัดไปสิบห้าวันหรือกว่าหนึ่นให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่าหนึ่นให้ปิดทิ้ง

- ในกรณีที่นายช่างมิได้หักค่าใช้จ่ายของผู้ประกันตนเพื่อส่งเป็นเงินสมทบทุกครั้งแล้ว แต่ยังไม่ครบตามจำนวน ให้นายช่างรับผิดชอบเงินที่ต้องส่งเป็นเงินสมทบทุกครั้งของผู้ประกันตนเดือน จำนวน แต่ต้องจ่ายเงินเพิ่มเนื่องจากไม่ครบเวลาดังกล่าวข้างต้น ในกรณีผู้ประกันตนมีสิทธิ์ฟังได้ เสนอหนึ่งว่าผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบทุกครั้ง

- ในกรณีที่นายช่างเป็นผู้รับเหมาซ่อม ให้ผู้รับเหมาซ่อมดัดซื้นไปหากมีต้องด้วยตนเอง ผู้รับเหมาซื้นดันร่วมรับผิดชอบกับผู้รับเหมาซ่อม ซึ่งเป็นนายช่างในเงินสมทบทุกครั้งของนายช่างดังมีหน้าที่ จ่ายตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งถ้าไม่ส่งเงินสมทบทุกครั้งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนด จะต้องเสียเงินเพิ่มโดยหักเกณฑ์เดียวกับที่หักถ้วนหนึ่น

(3) ผลประโยชน์ของกองทุนที่เกิดจากการหาผลประโยชน์ของกองทุนซึ่งเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง (ม.26)

(4) เงินค่าธรรมเนียมการออกหนังสือสำคัญ เช่น ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการเข้าทะเบียน ใบแทนบัตรประกันสังคม

(5) เงินที่ได้จากการบริจาคหรือเงินอุดหนุน

(6) เงินที่ตนเป็นของกองทุน ในกรณีที่นายช่างนำเงินสมทบทุกครั้งของผู้ประกันตนหรือเงินสมทบทุกครั้งของนายช่างส่งให้แก่สำนักงานก่อนจำนวนที่ต้องชำระ และไม่ได้เรียกเงินค้างถ้วนหนึ่น หรือเงินที่ได้จากการขายทอดตลาด (ในกรณีที่นายช่างไม่จ่ายเงินสมทบทุกครั้ง หรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวน เเละทำการมีอำนาจของกิจการสั่งเป็นหนังสือ อายัด ขายทอดตลาดทรัพย์สินของนายช่างได้) เพื่อชำระเงินสมทบทุกครั้งและเงินเพิ่มที่ต้องชำระ ถ้ามีเงินเหลือจากการขายทอดตลาดคงถ้วน ให้คืนให้กับนายช่าง แต่ถ้านายช่างไม่เรียกคืนภายในห้าปีเงินนี้จะตกเป็นของกองทุน

(7) เงินอุดหนุนหรือเงินทุนของราชการที่รัฐบาลจ่ายในกรณีเงินทุนมิได้พอย่าง

(8) เงินค่าปรับ

(9) รายได้อื่นๆ

หมายเหตุ เงินกองทุนทั้ง 9 ช่อง ให้เป็นเงินของสำนักงานและไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเพื่อเป็นรายได้ของแผ่นดิน บ.28

11.4 ประจำนิเทศแทน

ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประจำนิเทศแทนจากกองทุนดังต่อไปนี้

(1) ประจำนิเทศแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

(2) ประจำนิเทศแทนในกรณีถูกควบคุม

(3) ประจำนิเทศแทนในกรณีทุพพลภาพ

(4) ประจำนิเทศแทนในกรณีตาย

(5) ประจำนิเทศแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร

(6) ประจำนิเทศแทนในกรณีชราภาพ

(7) ประจำนิเทศแทนในกรณีว่างงานยกเว้นผู้ประกันตนตามข้อ 1 (๔)

(1) ประจำนิเทศแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประจำนิเทศแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย อันมิใช่เนื่องมาจากการทำงาน ต่อเมื่อกายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนได้เข้ายังเงินสนับสนุนแล้วไม่น้อยกว่า ๓ เดือน ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประจำนิเทศแทนดังนี้

- ประจำนิเทศแทนเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ได้แก่

(1) ค่าตรวจวินิจฉัยโรค

(2) ค่าน้ำค้างทางการแพทย์

(3) ค่ากินอยู่และรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล

(4) ค่าเช่าและค่าเชื้อกัมมซี

(5) ค่ารถพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ป่วย

(6) ค่าบริการอื่น ๆ ที่จำเป็น

ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็น

ของของคณะกรรมการ

- ประโยชน์ทุคแทนการขาดรายได้ เพราะผู้ประกันตนต้องหยุดงานเพื่อรักษาพยาบาลตามคำสั่งแพทย์ครั้งหนึ่งไม่เกินเก้าสิบวัน และในระยะเวลาหนึ่งปีปฏิทินต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน เว้นแต่การเข้มปักษ์ด้วยโรคเรื้อรังตามที่กำหนดในกฎหมาย⁽⁴⁾ ก็มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันแต่ไม่เกินสามร้อยหกสิบห้าวัน

ระยะเวลาได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ ให้เริ่มนับตั้งแต่วันแรกที่ต้องหยุดงานตามคำสั่งแพทย์จนถึงวันสุดท้ายที่แพทย์กำหนดให้หยุดงาน หรือจนถึงวันสุดท้ายที่หยุดงาน แต่ต้องไม่เกินระยะเวลาดังกล่าวข้างต้น

อัตราการทดแทนให้คิดอัตราไว้ยังละ 50 บาทต่อค่าชั่ง

(หลักเกณฑ์ในการคำนวณค่าชั่ง ให้นำค่าชั่ง 3 เดือนแรกของค่าชั่งที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่นายช่างนำส่งสำนักงานแห่งขึ้นหนังสือเดือน หารด้วยเก้าสิบ แต่ถ้าผู้ประกันตนพิสูจน์ได้ว่าค่าช่างสามเดือนอ่อนๆ ในระยะเวลาเก้าเดือนนั้นแล้ว จะมีจำนวนสูงกว่าที่ให้นำค่าช่างสามเดือนนั้นหารด้วยเก้าสิบ หรือในกรณีที่ผู้ประกันตนส่งเงินไม่ครบเก้าเดือนให้นำค่าช่างสามเดือนสุดท้ายที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่นายช่างได้ส่งสำนักงานแล้วหารด้วยเก้าสิบเป็นเกณฑ์ในการคำนวณ

สำหรับการคำนวณค่าช่างรายวันให้คำนวณโดยเฉลี่ยจากจำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบทดามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎหมาย⁽⁴⁾)

ในการพิจารณาค่าช่างจากนายช่างในระหว่างหยุดงานเพื่อรักษาพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยการศุภบริการแรงงานหรือมีสิทธิคำแนะนำเบียญข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานตามสัญญาช่างแรงงานแห่งแต่กรฟิ ผู้ประกันตนไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทนดังกล่าวข้างต้น จนกว่าสิทธิการได้รับเงินค่าช่างนั้นถึงสุดลง ซึ่งจะมีสิทธิได้รับเงินทดแทนดังกล่าวเท่ากับเวลาที่เหลือ และถ้าเงินค่าช่างที่ได้รับจากนายช่างน้อยกว่าเงินทดแทนการขาดรายได้จากกองทุน ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากกองทุนในส่วนที่ขาดด้วย

(2) ประโยชน์ทดแทนในการเสียค่าห้อง

ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในการเสียค่าห้องตามเงื่อนไข หรือกริยา หรือสำหรับหญิงซึ่งอยู่กินด้วยกันด้วยกันฉันท์สามมีกริยา กับผู้ประกันตน โดยเปิดเผย ตามระเบียบที่เลขานุการกำหนด ทั้งนี้ ที่ต้องเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบทามมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดเดือน

(4) โรคเรื้อรังตามกฎหมายฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

ให้แก่โรคประจำ身 โรคเส้นเลือดในสมองพิคปอดเป็นเหตุให้อ้มแพด โรคไตเรื้อรัง โรคที่รักษาไม่หาย ร้อยแปดสิบวันติดต่อกันและในขณะเดือนปีชักษ์ ผู้ป่วยไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ ทั้งนี้โดยการวินิจฉัยของคณะกรรมการแพทย์

-**ประชัยชน์ทศเทวนในการพิจารณาคดี ผู้ประกันตนแต่ละคนมีสิทธิได้รับสำหรับการคดีคดีไม่เกิน 2 ครั้ง**

-**ประชัยชน์ทศเทวนในการพิจารณาคดีได้แก่**

- (1) ค่าตรวจและค่าวินาที
- (2) ค่าบำรุงดูแลทางการแพทย์
- (3) ค่ายาและค่าวัสดุ
- (4) ค่าทักษิณ
- (5) ค่ากินอยู่และรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล
- (6) ค่านิรบานและค่าวัสดุพยาบาลทางการแพทย์
- (7) ค่ารถพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ป่วย
- (8) ค่านิรภัยอื่น ๆ ที่จำเป็น

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ของคณะกรรมการ

-**ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์การหดงานเพื่อการคดีคดีไม่เกิน 2 ครั้ง เป็นการเหมาจ่าย ในอัตราครึ่งละร้อยละห้าสิบของค่าใช้จ่าย เป็นเวลา 90 วัน**

อนึ่ง ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือผู้สมรสของผู้ประกันตนไม่ได้คดีคดีในสถานพยาบาลที่ได้กำหนดไว้ ให้ผู้ประกันตนได้รับประชัยชน์ทศเทวนการคดีคดีตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(3) ประชัยชน์ทศเทวนในการอิทุพลดภาพ

ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประชัยชน์ทศเทวนในการอิทุพลดภาพอันมิใช่น่องจาก การทำงาน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนทุพลดภาพ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสนับสนุนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน

-**ประชัยชน์ทศเทวนในการอิทุพลดภาพ ได้แก่**

- (1) ค่าตรวจวินิจฉัยโรค
- (2) ค่าบำรุงดูแลทางการแพทย์
- (3) ค่ายาและค่าวัสดุ
- (4) ค่ากินอยู่และรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล
- (5) ค่ารถพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ทุพลดภาพ
- (6) ค่าที่น้ำสูบรวมถึงทางร่างกาย จิตใจ และอาชีพ
- (7) ค่านิรภัยอื่น ๆ ที่จำเป็น

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กฤษณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นของ
คณะกรรมการ

- ประชัยาน์ทศแทนการขาดรายได้ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างคงดูชีวิต
- ในกรณีที่กฤษณะกรรมการการแพทย์วินิจฉัยว่าการทุพพลภาพของผู้ประกันตนได้รับ
การพิสูจน์สมรรถภาพทางร่างกาย จิตใจ และอาชีพ จนมีสภาพดีขึ้นแล้วให้เดาธิการ หรือผู้ซึ่งเดาธิการ
มอบหมายสั่งตัดเงินทดแทนในการขาดรายได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการของแพทย์ กำหนดโดยความ
เห็นชอบของคณะกรรมการ แต่ในกรณีที่ได้มีการลดเงินทดแทนการขาดรายได้ดังกล่าวแล้ว ต่อมากาย
หลัง ปรากฏว่าเหตุทุพพลภาพมีสภาพเสื่อมลง โดยที่กฤษณะกรรมการแพทย์วินิจฉัยว่าการทุพพลภาพ
เสื่อมลงจากที่ได้เก็บวินิจฉัย ให้เดาธิการพิจารณาเพิ่มเงินทดแทนการขาดรายได้เป็นได้

(4) ประชัยาน์ทศแทนในการเดินทาง

ในกรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายโดยไม่ใช่ประสาทันตรายหรือเจ็บป่วยอัน
เนื่องมาจากการทำงาน ถ้าภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้จ่ายเงินทดแทนมา
แล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน ให้จ่ายประชัยาน์ทศแทนในการเดินทาง ดังนี้

ก. ค่าทักษิณตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง^(๑) แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเท่า
ของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานให้เข้ายกบบุคคลตามลำดับดังนี้

-บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการค่าและได้เป็นผู้จัดการ
ค่าผู้ประกันตน

-สามี ภริยา บิดามารดา หรือบุตร ของผู้ประกันตนซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้
จัดการค่าผู้ประกันตน

-บุคคลอื่น ๆ ซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการค่าผู้ประกันตน

ข. เงิน stagn เคราะห์กรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายโดยจ่ายให้แก่บุคคลซึ่งผู้
ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงิน stagn เคราะห์นั้น แต่ผู้ประกันตนมิได้มีหนังสือระบุ
ไว้ก่อนนำมาถึงจ่ายให้แก่ สามี ภริยา บิดามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนในจำนวนที่เท่า ๆ กัน ดังนี้

-ถ้าก่อนถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้ส่งเงินทดแทนมาแล้วตั้งแต่สามสิบหก
เดือนขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกปี ให้จ่ายเงิน stagn เคราะห์เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายเดือนที่
คำนวณได้ถูกต้องตาม

(5) เงินค่าทักษิณตามกฎกระทรวงฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2538) ออกความในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

เงินค่าทักษิณที่จ่ายให้แก่บุคคลตามมาตรา 71 (1) ในกรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายโดยไม่ใช่ประสาท
อันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องมาจากการทำงาน ให้กำหนดเป็นจำนวนสองหมื่นบาท ให้รับสัมภัติแต่ 30 มีนาคม
พ.ศ. 2538 เป็นต้นไป แต่ได้มีการเปลี่ยนแปลงเป็นสามหมื่นบาท ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2540)
ใช้ตั้งแต่ 28 สิงหาคม 2540 เป็นต้นไป

- ถ้าก่อนถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบมาแล้วดังแต่สิบปีขึ้นไป ให้จ่ายเงินลงเคราะห์เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ 50 ของค่าใช้จ่ายเดือนที่คำนวณได้ ถูกด้วยสิบ

- ในกรณีที่ผู้ประกันตนซึ่งทุพพลภาพและได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ ตลอดชีวิต ถึงแก่ความตาย ผู้ประกันตนสามารถได้รับประไชยหนึ่งทดแทนการตายดังกล่าวข้างต้นมาใช้ได้ แต่เกณฑ์ในการคำนวณให้นำเงินทดแทนการขาดรายได้ที่ผู้ประกันตนได้รับในเดือนสุดท้ายก่อนถึงแก่ความตายมาคำนวณ

ในการฟื้นฟูผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพพนั้นอยู่ในช่วงที่จะได้รับเงินค่าทักษะและเงินลงเคราะห์ กรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายในฐานะที่เป็นผู้ประกันตน และในฐานะที่เป็นผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพ ดังกล่าวในเวลาเดียวกันให้มีสิทธิได้รับเงินค่าทักษะและเงินลงเคราะห์กรณีที่ผู้ประกันตนตามข้อ ก. หรือ ข. เพียงทางเดียว

(5) ประโยชน์ทดแทนในการฟื้นฟูสภาพ

ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประไชยหนึ่งทดแทนในการฟื้นฟูสภาพในกรณีที่ได้รับเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และได้ส่งเคราะห์ในจำนวนบุตรไม่เกินสองคน

ประไชยหนึ่งทดแทนในการฟื้นฟูสภาพได้แก่

- ก. ค่าสังเคราะห์ความเป็นอยู่ของบุตร
- ข. ค่าเล่าเรียนบุตร
- ค. ค่ารักษาพยาบาลบุตร
- ง. ค่าสังเคราะห์อื่น ๆ ที่จำเป็น

ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

(6) ประโยชน์ทดแทนในการฟื้นฟูสภาพ

ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประไชยหนึ่งทดแทนในการฟื้นฟูสภาพเพื่อเมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปี ไม่ว่าจะระยะเวลาเดินทางไปนั้นจะติดต่อกันหรือไม่ก็ตาม และผู้ประกันตนต้องมีอาชญากรรมท้าทายให้เป็นปริบูรณ์ขึ้นไป

ประไชยหนึ่งทดแทนในการฟื้นฟูสภาพให้จ่ายโดยคำนวณตามส่วนแห่งจำนวนและระยะเวลาการส่งเงินสมทบ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

(7) ประโยชน์ทดแทนในการฟื้นฟูสภาพ

ถูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประไชยหนึ่งทดแทนในการฟื้นฟูสภาพเพื่อเมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน และต้องอยู่ภายใต้ระยะเวลาเดินทางก่อนการฟื้นฟูสภาพ และจะต้องเป็นผู้ซึ่งในสิ่อนไประดับต่ำไปกว่า

ก. เป็นผู้มีความสามารถในการทำงาน พร้อมที่จะทำงานที่เหมาะสมตามที่จัดให้ หรือต้องไม่ปฏิเสธการฝึกงานแต่ได้เขียนทะเบียนไว้ที่สำนักจัดหางานของรัฐ โดยต้องไปราชการตัวไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง

ข. การที่ผู้ประกันตนว่างงานต้องไม่ใช้ถูกเลิกจ้าง เนื่องจากทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำการใดอย่างใดโดยเจตนาแก่นายจ้างหรือซองใจทำให้นายจ้างได้รับความเสียหาย หรือฝ่าฝืนข้อบังคับหรือเป็นเกี่ยวกับการทำงาน หรือคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายในกรณีร้ายแรง หรือลักษณะหน้าที่เป็นเวลาเช็คเว้นทำงานติดต่อ ก็จะไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือประมาทเดินถือเป็นเหตุให้นายจ้างได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงหรือได้รับโทษจากราคามาพิพากษาริบบ์ที่สุดให้ขาด wennแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดกฎหมาย

ค. ต้องไม่ใช้ผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในการภาษีราภภ

-ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนการว่างงานตั้งแต่วันที่เบ่นับแต่วันว่างงานจากการทำงานกับนายจ้างรายสุดท้าย ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในกฎหมายระหว่างประเทศ

11.5 บทเฉพาะกาล

ม. 103 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแก่กิจการที่มีถูกจ้างตั้งแต่ 20 คนขึ้นไปนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับใช้

เมื่อหันกำหนดระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแก่กิจการที่มีถูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป

พระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับแก่นายจ้างที่มีถูกจ้างน้อยกว่า 10 คน ในท้องที่ใดและเมื่อใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ม. 104 ให้ดำเนินการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนในการภาษีประจำต่อรายเดือน ประจำปี ในการภาษีทุกพลาภ และในการภาษีอันมิใช่เงินจากการทำงานและในการภาษีคดบุตร นับตั้งแต่วันที่บกบัญญัติหมวด 2 ของสกุณะ 2 (หมวดเงินสมทบ) ใช้บังคับ

การจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทน การภาษีคงเคราะห์บุตรและภาษีราภภ จะเริ่มดำเนินการเมื่อใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาแต่ทั้งนี้ต้องไม่ช้ากว่าวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2541

สำหรับการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนในการภาษีว่างงานจะเริ่มนับดำเนินการเมื่อใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

อัตราค่าธรรมเนียม

- (1) ในแทนหนังสือสำคัญแสดงการเข้าทະเปียนประจำกันสังคม ฉบับละ 50 บาท
 (2) ในแทนบัตรประจำกันสังคม ฉบับละ 10 บาท

เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงอัตราสมทบที่จ่ายเพื่อเข้ากองทุน

ผู้ออกเงินสมทบ	อัตราเงินสมทบเป็นร้อยละของค่าใช้จ่ายของผู้ประกันตน			
	อัตราตามท้าย พระราชบัญญัติ	ตามกฎหมาย ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2534)	ตามกฎหมายฉบับที่ 10 (พ.ศ.2541) 1 มค.41-31 ธค.43	1 มค.44 เป็นต้นไป
1. เงินสมทบเพื่อการจ่ายประจำเดือนทุกแทน กรณีประสบอันตราย หรือเข็บป่วย ทุพพล ภาพ ตาย คลอดบุตร				
(1) รัฐบาล	1.5	1.5	1	1.5
(2) นายจ้าง	1.5	1.5	1	1.5
(3) ผู้ประกันตน	1.5	1.5	1	1.5
2. เงินสมทบเพื่อการจ่ายประจำเดือนทุกแทน กรณีสงเคราะห์บุตร และชราภาพ				
(1) รัฐบาล	3	-	-	-
(2) นายจ้าง	3	-	-	-
(3) ผู้ประกันตน	3	-	-	-
3. เงินสมทบเพื่อการจ่ายประจำเดือนทุกแทน กรณีว่างงาน				
(1) รัฐบาล	5	-	-	-
(2) นายจ้าง	5	-	-	-
(3) ผู้ประกันตน	5	-	-	-

12. ສຽງປະເຈົ້າສໍາຄັງຂອງພະຣະຈາກດຸນຊີກາ ກ່າວມຄະຫຼັກເກຍເພະບັນຫາການ
ປະເທດຂອງປະໂຍບນິກແກນ ຕອດຄອນຫຼັກເກຍທີ່ແດ່ເງື່ອນໄຂພ່າງສຶກສິໃນການຮັບປະໂຍບນິກແກນ
ຂອງສູ່ປະກັນຄົນ ຈຶ່ງໄມ້ໃຊ້ຖຸກຫ້າງ ພ.ກ. 2537 ປະກາດໃຫ້ໃນວັນທີ 14 ຕຸລາຄົມ 2537 ໃນປະເທົ່າງໆ ຊັ້ນ
ນີ້

ທ່ານຈົດເຈັດເກມນານ ໄທ້ສູ່ປະກັນຄົນຈ່າຍເຈັດເກມນານເຂົາກອງທຸນເປັນຈາກປີ ກາຍໃນລົ້ນເຄືອນ
ນຳກາຄນຂອງທຸກປີ ດາວັດຕານັ້ນຢືນທ້າຍພະຣະຈາກດຸນຊີກາ¹ ກ່າວມຈ່າຍເຈັດເກມນານເລື່ອຕາມ
ສ່ວນຂອງຈຳນວນເຈັດເກມນານທີ່ປີ

ປະໂຍບນິກແກນ ສູ່ປະກັນຄົນທີ່ມີສຶກສິໃຈ ໄດ້ຮັບປະໂຍບນິກແກນຈາກອອກຈຸນໃນ
ການຜົກຄອດບຸຕຸຮ ຖຸພະລາກາຫ ແຕະຕາຍ ກີ່ຕ່ອມເມື່ອມີຖຸນຄົນນີ້ ໃນວັນທີເຊື່ອສັນກິດເຂົາເປົ້າເປັນສູ່ປະກັນຄົນ ອີ່ອ ອາຍຸ
ໄຟ່ຕ່າງກວ່າ 15 ປີບັນຫຼາມ ແລະ ໄນເກີນ 60 ປີບັນຫຼາມ ໄນເປັນສູ່ປະກັນຄົນຕາມນາຄາຮາ 39 ແຫ່ງ ພ.ຮ.ນ. ປະກັນ
ສັກຄົມ ພ.ກ. 2533 ໄນເປັນສູ່ຖຸພະລາກາຫແຕ່ດ້ວຍໄຟ່ຕ່າງກວ່າໄຟ່ຕ່າງກວ່າການທີ່ກະທຽວແຮງງານແຕ່ສ້າງສົດການສັກຄົມ
ກໍາເນັດ

(1) ປະໂຍບນິກແກນໃນການຜົກຄອດບຸຕຸຮ ສູ່ປະກັນຄົນມີສຶກສິໃຈ ໄດ້ຮັບປະໂຍບນິກແກນ
ໃນການຜົກຄອດບຸຕຸຮ ສ້າຫວັນທຸນອອງແຕ່ງໆສ່າມວິສ ທ່ອມື່ອໄດ້ເປັນສູ່ປະກັນຄົນນີ້ໄວ້ໃນໜີ້ອ່າກວ່າພົກເຕີອີ້ນຕີກ
ທ່ອກັນ ສູ່ປະກັນຄົນມີສຶກສິໃຈ ໄດ້ຮັບປະໂຍບນິກແກນໃນການຜົກຄອດບຸຕຸຮໄຟ່ຕ່າງ 2 ກ່ຽວ ໃນການຜົກຄ່ອງສູ່ປະກັນ
ຄົນນີ້ແກ່ການຕາຍສຶກສິໃຈ ໄດ້ຮັບປະໂຍບນິກແກນໃນການຜົກຄອດບຸຕຸຮຊັງຄົງມີຕ່ອງໄປຈົນດີ່ງວັນສິ້ນນີ້ທີ່ສູ່
ປະກັນຄົນໄດ້ອອກເຈັດເກມນານ

ສ້າຫວັນປະໂຍບນິກແກນໃນການຜົກຄອດບຸຕຸຮທີ່ສູ່ປະກັນຄົນມີສຶກສິໃຈ ໄດ້ຮັບເປັນໄປຕາມ
ຫຼັກເກມທີ່ແຕ່ວັດທະຍົກທີ່ສ້ານັກງານປະກາດກໍາເນັດ

(2) ປະໂຍບນິກແກນໃນການຜົກຄອດບຸຕຸຮ ສູ່ປະກັນຄົນມີສຶກສິໃຈ ໄດ້ຮັບປະໂຍບນິກແກນ
ໃນການຜົກຄອດບຸຕຸຮທ່ອມື່ອໄດ້ເປັນສູ່ປະກັນຄົນນີ້ໄວ້ໃນໜີ້ອ່າກວ່າສານສີບໜັກເຕືອນຕີດທ່ອກັນ ປະໂຍບນິກແກນ
ໄດ້ແກ່

-ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເກີ່ວກັນການຄຽວງິຈີ້ໄວ້ຄ ການຮັກຍາພາຍານາດ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເກີ່ວກັນທີ່ຈ່າເປັນ
ເພື່ອໄໝພດຂອງການຖຸພະກວານຮຽກຮ່າງເຮົາມີສຳພາດເຈີ້ນ ແລະໄໝໜາຍຄວາມຮັມດີ່ງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເກີ່ວກັນ

-
- ອັດຕາເຈັດເກມນານທີ່ພະຣະຈາກດຸນຊີກາ ເປັນເຈັດເກມນານທີ່ປະໂຍບນິກແກນໃນການຜົກຄອດບຸຕຸຮ ການຜົກຄອດບຸຕຸຮ
ແຕ່ການຜົກຄ່າຍ

ປີ ພ.ກ. 2537 – 2538 ປຶກສ 2850 ບາທ
ປີ ພ.ກ. 2539 – 2540 ປຶກສ 3110 ບາທ
ປີ ພ.ກ. 2541 – 2542 ປຶກສ 3360 ບາທ
ປີທີ່ ໆ ໄປ ປຶກສ 3360 ບາທ

อุปกรณ์ เครื่องใช้หรือวัสดุที่านน้ำที่แทนหรือช่วยให้ทุกผลภารศาย ทึ่น์ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่สำนักงานประปากำหนด

-เงินทดแทนการทุกผลภารในอัตราเรียบจะห้าสิบของอัตราสูงสุดของค่าใช้จ่ายวันตามกฎหมายหุ้นของแรงงานที่ใช้บังคับอยู่ ในขณะที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในการฟื้นฟูภาระครั้งแรกด้วยสามสิบเป็นเกณฑ์ในการคำนวณ โดยให้ได้รับเป็นเวลาสิบห้าปีนับแต่เดือนที่ฟื้นฟูภาระ

ผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย สิทธิในการได้รับประโยชน์ทดแทนในการฟื้นฟูภาระเป็นอันระงับไป

ในการฟื้นฟูประกันตนได้รับการพื้นฟูจนมีสภาพดีขึ้นแล้วตามที่วินิจฉัยของคณะกรรมการแพทย์ ให้เลขานุการหรือผู้ซึ่งเลขานุการมอบหมายพิจารณาสั่งถอดเงินทดแทนการทุกผลภารตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการแพทย์กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ เมื่อได้มีการถอดเงินทดแทนทุกผลภารดังกล่าวข้างต้น ปรากฏว่าในภายหลังคณะกรรมการแพทย์วินิจฉัยว่า การฟื้นฟูภาระนั้นเสื่อมลงจากที่เคยวินิจฉัยในตอนแรก ให้เลขานุการ หรือผู้ซึ่งเลขานุการมอบหมายพิจารณาเพิ่มเงินทดแทนการทุกผลภารได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินจำนวนเงินทดแทนการฟื้นฟูภารที่เคยได้รับในครั้งแรก

(3) ประโยชน์ทดแทนในการตาย ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายภายหลังจากเดือนที่ผู้ประกันตนได้ออกเงินสมบท ให้บุคคลดังต่อไปนี้ได้รับประโยชน์ทดแทนในการฟื้นฟูด้วยเป็นค่าทำศพ จำนวนหนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุดของค่าใช้จ่ายที่ร้าวตามกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองตามสีดับ คือ

-บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพ และได้เป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

-สุ่นธรรม บิความรดา หรือบุตรของผู้ประกันตนที่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

-บุคคลอื่น ๆ ที่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน
กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายเพราจะอุบัติเหตุ ให้บุคคลตามวรรคหนึ่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในการฟื้นฟูด้วยกันที่

สรุปบททวนบทที่ 12

การประกันสังคม เป็นการประกันที่รัฐบาลจัดขึ้นเป็นระบบ มีลักษณะบังคับ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองคนงานและผู้มีรายได้ต่ำ ให้มีความมั่นคงทางสังคมในกรณีที่เกิดเหตุชีวิตต่าง ๆ โดยจ่ายบรรเทาเป็นเงินที่เรียกว่าผลประโยชน์ทดแทน เงินดังกล่าวได้มาจากการทุนประกันสังคม ซึ่งนายจ้าง ถูกจ้าง และรัฐบาล เป็นผู้จ่ายเบี้ยประกันให้แก่กองทุน โดยใช้หลักการเฉลี่ยสูง เฉลี่ยทุกๆ เดือน ซึ่งหมายความว่าผู้ที่มีฐานะแตกต่างกันจ่ายเงินเข้ากองทุนไม่เท่ากัน แต่ได้รับบริการเท่าเทียมกัน การประกันสังคมมีประโยชน์หลายประการ เช่น ช่วยคุ้มครองผู้มีรายได้ประจำ โดยแบ่งเบาภาระรับผิดชอบทางด้านสวัสดิการ ระดมเงินออม เพิ่มผลผลิตทางเศรษฐกิจ ป้องกันอาชญากรรม และทำให้ประเทศเกิดความมั่นคง

การประกันสังคมเกิดขึ้นกรั้งแรกในประเทศเยอรมัน ประชาชนเดือดร้อนเนื่องจากผลของสงคราม การขาดคุณภาพการศึกษา และการเข้าแทรกแซงทางการเมือง ทำให้เจ้ายานิสราเวค้นควาระระบบประกันสังคมมาใช้ การประกันสังคมกว่าจะเกิดได้แค่กระรังในประเทศต่าง ๆ มักมีปัญหาต่าง ๆ เช่น ในเรื่องนโยบายของรัฐบาล ความรู้สึกนึกคิดของประชาชน และความไม่เข้าใจระบบประกันสังคม ประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน เคยมีพระราชบัญญัติประกันสังคมเกิดขึ้นในปี 2497 และได้ยกเลิกไป และมีปัญหามาตลอด กว่าจะใช้ได้จริงก็ในปี พ.ศ. 2533 คือ พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งถือว่าเป็นพระราชบัญญัติฉบับแรกที่ออกให้บังคับจริง ๆ และต่อมาในปี พ.ศ. 2537 ได้มีการปรับปรุง ซึ่งสาระสำคัญของพระราชบัญญัติเกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เช่น การจ่ายเงินสมทบประกันประโยชน์ทดแทน ลดอัตราหักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตน เป็นต้น

%%%%%%%%%%%%%

แบบฝึกหัดบทที่ 12

1. การประกันสังคมคืออะไร มีประโยชน์อย่างไร จงอธิบาย
2. การประกันสังคมหลักการที่สำคัญอย่างไร และมีการประกันสังคมประเภทใดบ้าง จงอธิบาย
3. จงอธิบายถึงประวัติความเป็นมาของ การประกันสังคม มาพ่อสังเขป
4. จงอธิบายถึงประวัติความเป็นมาของ การประกันสังคม ในประเทศไทย ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับ การมีการประกันสังคม ในประเทศไทย
5. จากการศึกษาประวัติความเป็นมาของ การประกันสังคม ในประเทศไทย ๆ พนว่า กว่าจะออก กฎหมายประกันสังคม ได้สำเร็จ จะต้องประสานปัญหาและข้อขัดข้องต่าง ๆ มากหมาย จงกล่าวถึง ข้อขัดข้องของการประกันสังคมมาพ่อสังเขป
6. จากการศึกษานางประภานันยุญดิ ประกันสังคม พ.ศ. 2533 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2537 ท่านได้รับประโยชน์อย่างไรบ้าง จงอธิบาย